No. 2594 | Zaterdag 14 October 1933 | 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Breedestraat Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER B. L. BOGAERS.

Voor het buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De geschiedenis van de Kerk.

DE JODEN.

Na de val van Jeruzalem gingen bijna alle Joden van Palestina uit eigen beweging in ballingschap, vooral toen Vespasianus in 72 door een decreet al hun goederen confiskeerde.

Zij vestigden zich in verschillende landen, maar voornamelijk in Perzië, Egypte en Babylonië waar reeds bloeiende synagogen bestonden.

In het begin van de tweede eeuw onder keizer Trajanus hebben zij getracht Palestina weer opnieuw te veroveren, maar deze poging had geen ander gevolg, dan dat er nog eenige duizenden méér vielen door het zwaard der Romeinen.

Onder Hadrianus brak er een opstand uit van meer beteekenis. Een bedrieger met name Bar Cokebas (= Zoon der Ster; later genoemd Bar Coziba = Zoon der leugen), was er in geslaagd zich door een zeker aantal geloofsgenooten te laten aanzien voor den Messias, en preekte openlijk de oorlog tegen de vreemde overheersing (132—135). De legers die hij vormde, hebben het Rome 'n oogenblik zeer lastig gemaakt.

Ten stotte overwon Rome en sindsdien schijnt Israel er niet meer ernstig over gedacht te hebben om zijn politieke onafhankelijkheid met wapengeweld te herwinnen.

Het gevaar voor Rome was groot geweest, de straf was in verhouding extra zwaar. Vijftig kasteelen en 985 versterkte stadjes werden met de grond gelijk gemaakt, 580,000 Israelieten kwamen om door het zwaard en 480 synagogen werden verwoest. Hadrianus verbande hen voor altijd uit [illegible] voltooide echter de herbouw van Jerusalem (135), dat zich sedert 70 nog steeds niet geheel van haar verwoesting hersteld had, maar tegelijkertijd sloofde hij zich uit om er een echt heidensche stad van te maken. De Heilige Stad zou voortaan heeten Aelia Capitolina. Hij bouwde een tempel voor Jupiter op de plaats waar vroeger die van Jahwe stond en een Venustempel verving op den berg Golgotha het Kruis van den Verlosser der wereld.

Hoe werd en van het Jodendom na de verwoesting van Jerusalem?

Hun geloof bleef grootendeels behouden en de H. Boeken bleven in eere. Het kwam aan hun eenheid ten goede dat eenige invloedrijke oude sekten (Pharisaëers, Saduceëen en Esseniërs) verdwenen, voor de grootte van de algemeene rouw.

Toch vond men onder de Joden nog altijd afwijkende, godsdienstige meeningen. De Kaballisten bijv. [illegible] verwoesting van Jerusalem, gingen gewoon door met het propageeren van hun geheimleer. Zelfs de meest orthodoxe Joden verschilden in meening omtrent meerdere punten, naar gelang zij de Talmoed van Babylon of die van Tiberiadis volgden.

Geloof was er nog wel, maar met den eeredienst was het uit. De traditioneele en noodzakelijke eeredienst was onmogelijk geworden. De tempel van Jerusalem bestond niet meer en volgens de Wet kon daar alleen de geheele eeredienst met al haar offers worden uitgeoefend. Daar kwam nog bij dat het onderscheid der stammen vervaagde.

De stam van Levie kon buiten Palestina niet meer bestaan van tienden en eerstelingen en loste zich op in de andere stammen. Daarmee was de *priesterstam* verdwenen en met deze de hoogepriester en de heele priesterstand. In plaats van de wettelijke ceremonies in den Tempel, bleef nu voor de Joden slechts de beperkte en secundaire dienst in de synagogen. Ter vervanging van den priesterstand ontstond nu het waardelooze leeken ambt van Rabbijn.

Nu hun eeredienst van de baan was, verdween ook hun godsdienstige maatschappij. Het groot Sanhedrin bestond niet meer, het centrale geestelijke gezag was weg.

De Joden hebben gepoogd dit te vervangen door over zich zelf twee onafhankelijke opperhoofden aan te stellen: een patriarch van het westen die zetelde te Tiberias en een vorst der verbannenen, die te Babylon of Bagdad resideerde.

Deze twee hoogepriesters, die hun wettelijke autoriteit aan niemand ontleenden, bestaan tegenwoordig niet meer.

Het westen hield op in de 5e eeuw, het oosten in de 11e eeuw. Hun aanzienlijkste werk is geweest de samenstelling van de twee Talmuds, na de Bijbel voor de Joden de voornaamste religieuze werken. Hun ontstaan is als volgt te verklaren:

De Wet verbood het opschrijven van mondelinge overleveringen en de bijbelcommentaren.

De Joden hadden zich altijd streng aan dit verbod gehouden, maar na de laatste vreeselijke oorlogen begonnen zij deze houding gevaarlijk te vinden. Uit hun land verdreven en overal verspreid, kon de mondelinge overlevering moeielijk meer ongeschonden blijven. Rabbi Juda, patriarch van het Westen, stelde daarom een boek samen — tegen 't jaar 200 — waarin de mondelinge overlevering plus de beslissingen van de wetgeleerden waren weergegeven. Dit was de *Mischna* (= herhaling).

Honderd jaar later verscheen er te Tiberias een tweede bundel, bevattende tekstverklaringen van het eerste deel en een aantal oude tradities en beslissingen van wetgeleerden, die aan de speurzin van rabbi Juda ontsnapt waren. Dit was de *Gemara* (uitbreiding, vervolmaking, supplement). Deze beide compilaties, Mischna en Gemara, vormden de *Talmud van Jerusalem.*

De Joden van Babylon ontvingen de Gemara niet. Zij stelden zelf — in de vijfde of zesde eeuw — een eigen Gemara samen, die meer aan hun behoeften was aangepast. Deze bundel samen met de Mischna van Tiberias, die vroeger bij hen gunstig [illegible] bij de natie altijd in hooger aanzien heeft gestaan, dan die van Jerusalem.

Henri van Hofstede.

Jamboree's Glorie en Fouten.

De moreele kracht van de Padvinderij.

Drie soorten kampen.

Eenige weken geleden hebben wij de voorbereidingen en organisatie besproken van de groote Padvindersbijeenkomst in Hongarije, nu deelen we van dezelfden Msb.-correspondent de conclusies en de lessen mede van dezen Jamboree.

De Jamboree-koorts is voorbij! Dit is de letterlijke waarheid, het was een echte koorts, een tot het sensationeele opgezweepte bedrijvigheid, waarmede Hongarije zich aan het werk zette, om iets grootsch te organiseeren, en waarmede het geheele land en zelfs de buitenlanders zich naar Goedolloe spoedden, om deze organisatie te bewonderen, om de werkzaamheid van de wereldpadvinderij in oogenschouw te nemen.

In dit alles zit veel goeds. De padvinders hebben de jeugd der geheele wereld, om zoo te zeggen, opnieuw georganiseerd. Zij vormen een hoogst belangrijke, vooral moreele kracht, welke steeds nieuwe massa's tot zich trekt.

Het is goed, dat de volwassenen, de oudere generaties, die in hun jonge jaren nog niet de gelukkige gelegenheid gehad hebben, padvinder te worden, met eigen oogen zien, hoe de tegenwoordige halfvolwassen jongelui, de eigenlijke toekomst der wereld en der wereldgeschiedenis, zich voor den levensstrijd voorbereiden. Hoogstwaarschijnlijk is het deze gedachte geweest, welke aan de Jamboree ten grondslag heeft gelegen, dit reusachtig wereldkamp, welks overblijfselen nog in Goedolloe te zien zijn, en waar thans ijverige handen bezig zijn, om de internationale metropolis van twee weken in een provinciestadje te veranderen.

De padvinders moeten elkander wederkeerig leeren kennen en zij moeten ook naar buiten bekend worden: bedoeling, welke tijdens deze geheele bijeenkomst in alle hoeken en gaten van het kamp viel waar te nemen. Hier, waar bijna alle beschaafde volken van het oosten en Westen elkander ontmoetten, waar de meest verschillende talen werden gesproken, allerlei volksdrachten opdoken, waar zwarte, gele en witte gelaatskleuren elkander zoo goed begrepen en gewaardeerd hebben als bijna nergens elders: hier moest de padvinder een wijden, breeden blik in de verte, in de groote, wonderlijke, onbekende wereld hebben, moest hij, als hij scherp genoeg kon waarnemen, zijn collega's, zijn onbekende vrienden, nader leeren kennen.

Wij hebben opgemerkt, dat al deze jongelieden de zeldzame gelegenheid goed hebben benut. Zij hebben elkander in de wederzijdsche kampen bezocht, hebben kleine geschenken gewisseld, radbraakten de vreemde talen naar hun beste weten en kunnen en namen tenslotte na een paar weken samen zijn, afscheid als goede kameraden, goede vrienden. Ongetwijfeld hebben zij elkaar ook in diepere zin leeren kennen.

Ook dit is van groot belang geweest, want deze jamboree diende tevens als een prachtige gelegenheid, om te bewijzen, dat de persoonlijkheid, het karakter, de volkenkundige eigenaardigheden, een gemeenschappelijk idee kunnen vatten en vorm geven, op verschillende wijze vorm geven. Wij willen daarmede niet zeggen, dat de padvinderij geen grootsche eenheid bezit, doch als men niet alleen den afzonderlijken padvinder, doch de padvinderij in haar geheel beschouwt, merkt men eenige opvallende verschillen op.

In groote trekken kan men drie verschillende type van padvinderij onderscheiden.

Het eerste type zou men het Robinson-kamp kunnen noemen. De padvinder toont ons hier, hoe hijzelf, uit eigen kracht, een woning, een kamp bouwen kan, hoe hij in staat is van niets toch nog iets te maken. Hoe hij in liefde voor de natuur vaak met de natuur strijd, hoe hij met zijn jonge, [illegible] Dit Robinson-kamp staat misschien het dichtst bij het Engelsche ideaal van den padvinder. Engeland bereidt zijn jeugd voor op het leven in de koloniën. Het oerwoud, het droogleggen van moerassen, de brug, die over afgronden gelegd wordt, de eerste hulp bij ongelukken, het bouwen van een huis: dit alles kan bij een ander volk slechts een romantisch spel zijn, dat geen ware beteekenis heeft, voor den Engelschman is het echter van groot belang. Hij weet nog niet, waar hij leven zal. Hij kan het immers op de geheele wereld onder Britsche vlag. In Australië, in Indië, in Egypte, in Canada. Duizenden mogelijkheden staan voor hem open, hij moet zich op even zoovele duizenden voorbeelden. Deze wijde horizon is in het Engelsche padvinderkamp het beste waar te nemen. Het is eenvoudig ingericht, doch practisch en doelmatig. De bewoners ervan zijn niet militair-stram gedresseerd, integendeel, er heerscht een innige kameraadschap: [illegible] elkaar aangewezen zijn.

Engelschen, bewoners der Engelsche koloniën, Franschen, Belgen, Amerikanen: zij zijn de Robinsons. De Nederlanders eigenlijk ook. Volkeren met koloniën, met wijden, breeden horizont, jongens met vele mogelijkheden voor zich, practische krachtige kinderen, die de natuur kennen en liefhebben, die vooral het nuttige leeren willen.

Het tweede type is het propaganda-kamp. Zoo iets bestaat er namelijk ook. Zonder twijfel staat het ver van de opvattingen van lord Baden Powell over het Padvindersideaal af, doch er zijn volken, die de padvinderij als een propaganda-middel beschouwen. Zij bedienen zich er dan ook rijkelijk van en niet altijd op even kiesche wijze. Men spreekt nog altijd van de Brazilianen, die op de vorige jamboree in Engeland een heele collectie monsters en propaganda-vlugschriften hadden meegebracht. Alles was netjes in hun kamp opgesteld: koffie en mineralen, affiches en statistieken.

De jamboree van Goedolloe beleefde echter nog heel iets ergers: hier dook af en toe zelfs politieke propaganda op.

Wij hebben reeds eenige weken geleden gemeld, dat de Hongaarsche padvindersleiders ten strengste verboden hadden, ook maar een woord met de buitenlanders over den politieken toestand van Hongarije te spreken. Men mocht niet van het vredesverdrag, deze doodelijke wonde van het land reppen! Men mocht zich niet beklagen over een onrechtvaardigheid, waarvan Hongarije het onschuldige slachtoffer is. Het tegendeel was het geval: men had de buurstaten Tsjecho-Slowakije, Roemenië en Joego-Slavië met dezelfde vriendschap, beminnelijkheid en gastvrijheid ontvangen als de andere delegaties. Jammer genoeg was dit alles echter niet voldoende, om politieke propaganda te voorkomen. Een zeer slechte indruk hebben in Goedolloe de Tsjechen en Roemenen gemaakt, die uiterst opdringerig propaganda-geschriften onder de bezoekers uitdeelden, zich zelfs naar vreemde kampen begaven, waar zij den politieken toestand verdedigend, de vreemdelingen tegen Hongarije en zijn verlangens ophitsten en zelfs de geboden gastvrijheid zoodanig misbruikten, dat zij den gastheer in zijn eigen huis beschimpten. De Hongaarsche kamppolitie heeft, waar zij kon, dit optreden verhinderd, doch de boosaardige propaganda verspreidde zich steeds verder. Iets moois en edels zit hierbij in het feit, dat de Hongaren zelf onder deze omstandigheden hun plichten als gastheer niet vergeten hebben. Er is geen Hongaarsch blad of tijdschrift, dat deze onaangenaamheden publiek heeft gemaakt.

Economische en politieke, doch steeds opdringerige propaganda: dat is het tweede type van padvinderij.

Het derde type is de door en door nationale, doch niet chauvinistische padvinder, de zoon van een klein, meest onderdrukt volk, die geen grenzenlooze vergezichten heeft, voor wien de wijde wereld niet als een boek openligt, die geen koloniën kent die niets anders kent, dan zijn vaderland, deze grenzen, buiten welke er geen leven voor hem bestaat: de Finlander, de Estlander, de Bulgaar en [illegible] Ook de Pool, hoewel hij nu tot de groote mogendheden behoort, herinnert zich de moeilijke tijden van vroeger.

In deze kampen ziet men overal het nationale, nooit opdringerig, doch zelfbewust en krachtig.

Hier schrijdt men temidden van traditjes, hier wordt het kampvuur geen theatervoorstelling, geen cabaret: men zingt oeroude volksliederen en danst volksdansen, de Litauers spelen melancholieke melodieën, de Polen voeren Mazurka's, de Hongaren Czardas uit, de Bulgaren dragen met zelfbewusten nationalen trots hun folkloristische costuums. Hier is de vlag wellicht nog heiliger dan in de andere kampen, hier wordt steeds aan het vaderland gedacht, zelfs als er weinig over gesproken wordt. Practisch beteekent hier: leeren, om practisch het vaderland te dienen. Kleine, arme, treurige volken, die veel geleden hebben, leven naast elkaar in deze nationale kampen.

Het was interessant deze verschillen waar te nemen en als de padvinders deze geconstateerd hebben, hebben zij reeds veel geleerd.

Het andere doel van de jamboree was, de padvinderij in de wereld meer bekend te maken. Wij zijn niet vooringenomen, wij gelooven gaarne dat het noodig is, dat de wereld der volwassenen inzicht in dit eigenaardige leven krijgen. Zij zullen rijkelijk daarvan kunnen leeren. En toch vinden wij, dat een wereldkamp van zulke dimensies, als het in Hongarije in Goedolloe geworden is, moest worden afgeschaft.

De padvinderij moet volgens de oorspronkelijke bedoeling in het kamp leven om met de natuur in nauw contact te treden, om te leeren, hoe de moeilijkheden te overwinnen zijn, en tenslotte om goede, ware, zuivere vriendschap met zijn kameraden te sluiten. Hij moet dus in de gesloten eenheid van het kamp in den kring van andere padvinders blijven, moet zoo weinig mogelijk contact met de buitenwereld hebben. Best, maar zoo iets is in een wereldkamp niet ten volle te verwezenlijken. Hier zagen wij een overdrijving naar de andere zijde, de padvinders hadden in den engsten zin van het woord geen gelegenheid om hun eigen leven te leven.

Wij willen niet in het minst de organisatiecommissie van Goedolloe of het Hongaarsche publiek beschuldigen. Elders zou onder dergelijke omstandigheden hetzelfde gebeurd zijn. Een paar hectaren grond en bosch waren beschikbaar: dat was het kamp. Hier huisden ongeveer 25.000 padvinders en hier werden zij dagelijks door ongeveer 150.000 bezoekers overstroomd, bewonderd en gefotografeerd, om autogrammen gevraagd. Tentoongesteld als de apen in den dierentuin. Wij zullen het ronduit zeggen: een en ander leek ons in strijd met de menschelijke waardigheid. De jeugd is er toch niet om door op sensatie beluste menschen bewonderd en betast te worden. Goed, men had het wereldkamp wekelijks tweemaal een middag voor het publiek kunnen openstellen, maar niet iederen dag van 's morgens tot 's avonds laat, zoodat de arme kinderen eten noch slapen konden, zoodat ieder nieuwsgierige, iedere onbekende dame eenvoudigweg in hun tenten kwam, terwijl zij zich aan het scheren waren of hun landen poetsten. Wij zullen het nog oprechter zeggen: wij hebben ons erover geschaamd; zoo iets mocht niet voorkomen.

De Hongaren hebben met deze jamboree waarlijk iets fabelachtigs gepresteerd. Mooier en grootscher had het niet kunnen zijn. De jongens waren tevreden, de buitenlanders waren tevreden, het publiek was tevreden, de kassa was tevreden, de wereldpers was tevreden, wij waren ook tevreden. De jamboree was prachtig — en toch is zij „bij het examen gedropen". Het juiste oordeel gaf ons een Nederlander, over wien we reeds vroeger schreven, en die eens bij het middagmaal, dat in aanwezigheid van een massa bezoekers gebruikt werd, uitriep: „Wij lijken nu net op de wilde dieren in de menagerie bij het voeren!"

Ja inderdaad, onze jongens moeten niet tentoongesteld worden als de apen in den dierentuin.

BEKENDMAKING.

Te beginnen met **Donderdag**, den **4 Mei 1933**, en zoolang er zaken zijn, die in de termen vallen om te worden verkocht, zal er **elken Donderdag (met uitzondering van eventueele feestdagen)**, ten kantore van de N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao openbare verkooping worden gehouden van bij de genoemde vennootschap beleende voorwerpen.

De verkooping zal telkens des **voormiddags te 9 uur** een aanvang nemen.

De voorwerpen, die in de termen vallen om te worden verkocht, zijn die, welke zijn beleend van **1 Januari 1931** tot en met **31 December 1931** onder **No X 3652** tot en met **No. A 1882** en waarop de interesten niet zijn voldaan.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door de verschuldigde interesten aan te zuiveren.

Willemstad, den 13 Maart 1933.

De Voorzitter,

P. L. Gorsira.

28

Rotterdam.

Eenige statistieken van de Kamer van Koophandel en Fabrieken.

Zoo juist hebben wij van de Kamer van Koophandel van Rotterdam, de statistiek van Handel, Nijverheid en Verkeer ontvangen. Het is een boek van 166 blz. vol van cijfers, vergelijkende tabellen enz. enz. Voorloopig geven wij eenige bijzonderheden, waarop de Kamer zelf ons gewezen heeft.

Gedurende het eerste halfjaar van 1933 zijn in de verschillende havens langs den Waterweg van Rotterdam naar zee („Nieuwe Waterweg"), benevens te Dordrecht (vormende tezamen de zeehavens in de Rijn-Maasdelta), binnengekomen 5.817 zeeschepen, metende 9.242.305 tons netto.

Als bijzonderheid kan worden vermeld, dat in het tweede kwartaal van 1933 een schip met een diepgang van niet minder dan 110 d.M. den Nieuwen Waterweg heeft bevaren.

Rotterdam is bezocht door 4.807 zeeschepen, metende 7.329.722 tons netto.

Van die schepen voeren 1.255 onder de Nederlandsche vlag, 1.094 onder Duitsche vlag, 926 onder Engelsche vlag, 306 onder Fransche vlag, 287 onder Noorsche vlag, 263 onder Zweedsche vlag enz.

Plaats vonden 2.091 afvaarten van schepen van geregelde lijnen, waaronder 1.034 op Groot Brittannië en Ierland.

Beladen vertrokken 2.996 schepen, waarvan 2.005 met stukgoed. Beladen kwamen binnen 3.542 schepen waarvan 1.349 met stukgoed.

Rotterdam is het eerste halfjaar van 1933 bezocht door ongeveer 96.000 binnenschepen met een draagvermogen van 16.696.000 ton. Ongeveer 12.700 voor Rotterdam bestemde of uit Rotterdam afkomstige schepen (sleepbooten uitgezonderd) hebben deelgenomen aan het internationale Rijnvaartverkeer.

Het totale goederenverkeer ter zee van Rotterdam met de nabij gelegen kleine havens omvatte in het eerste halfjaar van 1933 ongeveer 12.369.000 ton van 1.000 K.G., tegenover ongeveer 9.748.000 ton voor Groot-Hamburg en 9.256.000 ton voor Antwerpen. Rotterdam nam dus met betrekking tot het goederenverkeer gedurende dit tijdvak weder de eerste plaats in op het vasteland van Europa.

Het internationale goederenverkeer langs den Rijn van en naar Rotterdam omvatte in het eerste halfjaar van 1933 ruim 7.788.800 ton van 1.000 K.G., zijnde 47, 54% van het geheele Rijnvaartkeer over de Nederlandsche grens.

Wat het personenverkeer der zee betreft, kan worden medegedeeld, dat zijn aangekomen 32.193 en zijn vertrokken 32.432 passagiers.

De oppervlakte van de voor de zeeschepen bestemde havenbekkens bedroeg op 30 Juni 1933 469 H. A., waarbij nog komt de oppervlakte van de rivier binnen de gemeente, die ruim 476 H. A. bedraagt. De aanlegplaatsen voor zeeschepen hebben een lengte van ruim 51 K. M.

De haven beschikt over 343 kranen, 28 bokken, 34 laadbruggen, 41 graanelevators, 11 bunkermachines, enz.

De te Rotterdam en omgeving thuishoorende vloot omvatte op 30 Juni 1933 313 zeeschepen, metende 620.332 tons netto.

In het eerste halfjaar van 1933 zijn aangevoerd 938.500 kisten Spaansche sinaasappelen en bijna 110.700 kisten sinaasappelen van andere herkomsten. Voorts ruim 886.800 kisten en 12.150 vaten Amerikaansche appelen, 110.500 kisten Australische appelen en ongeveer 124.000 kisten Amerikaansche peren.

De aanvoeren van erts in Rotterdam en omgeving bedroegen ongeveer 1.668.500 ton.

De drijvende graanelevators hebben ongeveer 1.771.100 ton graan verwerkt.

Gewisseld werden ongeveer 551.000 telegrammen (transito niet inbegrepen), 50.240.000 plaatselijke telefoongesprekken. 2.021.000 gesprekken met Schiedam. Ruim 962.600 internationale telefoongesprekken zijn uitgezonden, ongeveer 232.400 internationale telefoongesprekken gevoerd.

In het handelregister zijn ingeschreven 20.070 handelszaken.

Kamer van Koophandel en Nijverheid te Curaçao.

De Visscherij op Curaçao.

Verleden week bij 't sluiten der rapporten over de oranjeappel en sinaasappel-cultuur op Curaçao, uitten we den wensch dat wij meer van die belangrijke mededeelingen zouden mogen ontvangen. Onzen wensch is nog eerder in vervulling gegaan dan we dachten: nu reeds kunnen we de rapporten van de Kamer over de visscherij op Curaçao, publiceeren. Ook nu weer raden wij ten zeerste aan deze bescheiden te lezen, daar ze veel merkwaardigs en interessants bevatten over ons eiland zoo bv. het resultaat van Prof. Broeke's onderzoek over den toestand der visscherij alhier in de jaren 1904—05 is zeer leerzaam en nuttig om over den tegenwoordigen toestand te kunnen oordeelen en ook over het streven van den Heer Eman in Aruba, waarvan wij in een vorig nummer hebben melding gemaakt.

Ziehier nu de inhoud van het eerste rapport aan Zijne Excelentie.

15den December 1932.

Excellentie,

Onder verwijzing naar de bespreking, welke onze Kamer met Uwe Excellentie op 23 Augustus jl. mocht hebben, alsmede naar het schrijven van den Gouvernementssecretaris, Mr. C. F. Gronemeyer, dd. 22 November, ten aanzien van de visscherij en leerlooierij op het eiland Curaçao, heeft de Kamer de eer Uwe Excellentie hieronder het resultaat van haar onderzoek inzake eerstgenoemde onderwerp uiteen te zetten.

Vtsscherij op het eiland Curaçao:

Aangezien haar geen gegevens ter beschikking staan, kan de Kamer niet met zekerheid zeggen, of thans deze tak van bedrijf, vergeleken met vroeger jaren, inderdaad in verval is. Zij is daarom van meening dat vooralsnog niet gesproken mag worden over de mogelijkheid van een „herleving". Om zulks te mogen doen, is het in de allereerste plaats noodig te weten hoeveel visschers vroeger jaren in het visscherij-bedrijf werkzaam waren en hoeveel er thans zijn, alsook hoe groot de consumptie der bevolking van Curaçao indertijd bedroeg en hoe groot deze thans is.

Prof. J. Boeke vermeldt in zijn rapport „betreffende een voorloopig onderzoek naar den toestand van de visscherij en de Industrie van zeeproducten, gehouden in de jaren 1904|5" dat in het Koloniaal Verslag van 1904 voor de buitendistricten zijn aangegeven:

2e	district	771	zeelieden	45	visschers
3e	„	310	„	82	„
4e	„	28	„	22	„
5e	„	—	„	195	„
		1109	zeelieden	334	visschers

en volgens het Kolonial Verslag van 1905:

2e	dist.	769	zeel.	46	visschers
3e	„	332	„	96	„
4e	„	34	„	39	„
5e	„	—	„	210	„
		1135	zeel.	388	visschers

bij een bevolkingsaantal van resp. 31.597 en 31.673.

Het zal dus — naar de meening der Kamer — zeer veel aanbeveling verdienen een nauwkeurig onderzoek in te stellen naar het aantal menschen, dat zich heden ten dage door middel van de visscherij een bestaan verschaft.

Wat de consumptie betreft zij verwezen naar bl. 186/7 van het rapport van Prof. Boeke, waarin een staat vermeld is, van hoeveelheden versche visch, welke door de visschers te Willemstad aan de markt gebracht werden gedurende de maand April tot November. Mede wordt op bl. 190 van dat zelfde rapport een staat vermeld van de waarde der op Curaçao ingevoerde vischsoorten van elders (in gedroogden, gezouten of geconserveerden toestand) over de jaren 1901 t|m 1905.

De Kamer is tot haar spijt niet in staat een schatting te maken van de hoeveelheid versche visch, die thans in de stad (op de vischmarkt en gevent langs de huizen) verkocht wordt. Wat de waarde en hoeveelheid der thans van het buitenland of naburige eilanden tot dit Gebiedsdeel behoorende ingevoerde, gedroogde, gezouten en geconserveerde vischsoorten aangaat, meent de Kamer dat naar alle waarschijnlijkheid de Inspecteur der Belastingen Uwe Excellentie wel nauwkeurige gegevens zal kunnen verschaffen.

Aan de hand van deze verschillende gegevens, zal het niet moeilijk vallen te beoordeelen, of de consumptie —het tegenwoordig zielenaantal van ons eiland daarbij in aanmerking nemende— inderdaad achteruit gegaan is.

Indien echter het onderzoek mocht uitwijzen, dat er niet bepaald gesproken mag worden van een vermindering van het aantal visschers, noch van een vermindering der consumptie per hoofd, zoodat niet bepaald gedacht behoeft te worden aan het zoeken naar wegen voor vermindering der werkloosheid onder dat gedeelte der bevolking van ons eiland, waaruit de visschers voortkomen, dan nog zou de Kamer het als een weldaad voor de bevolking van ons eiland beschouwen, indien door weloverwogen maatregelen van het Bestuur versche visch in groote hoeveelheden en tegen lagere prijzen aan de markt gebracht konden worden dan thans het geval is. Om dat doel te bereiken meent de Kamer dat o. m. nagegaan dient te worden of het mogelijk is voor te schrijven. dat al degenen die de visscherij beoefenen, zich van een vergunning voorzien, zoowel in het stadsdistrict als in de buitendistricten. Mede, of het mogelijk is, dat zoowel de open booten, als de groote en kleine cano's ingeschreven worden, Prof. Boeke teekent in zijn rapport aan dat de open booten gehouden waren, na afloop van elke uitvaart hun verlofpas (permit) bij de politie [illegible] leeren. De cano's, zoowel groote als kleine, waren hiervan vrijgesteld. Het gevolg hiervan was, dat een controle op de visscherij in het algemeen niet mogelijk was.

Omtrent het aantal vaartuigen dat in de jaren 1904|5 aan de vischvangst deden, vermeldt Prof. Boeke de navolgende cijfers:

Open booten op zee 11 stuk
aantal groote en kleine cano's
waarvan: pl. m. 300 „

17 in Westpunt
6 in Daibaai
12 in Piscaderabaai
43 in het Rifwater Otrabanda
8 in Pietermaai
25 in het Schottegat
5 in Caracasbaai
21 in Spaansche haven
16 in de Pen

Het zal zeer interessant zijn na te gaan, hoeveel vaartuigen thans in het visscherij bedrijf gebruikt worden.

Prof. Boeke vermeldt omtrent het aantal tochten de navolgende cijfers, loopende over een tijdvak van April tot November 1905:

Tochten met cano's 1171
„ „ open booten 424

welke genoemde Professor als een minimum beschouwd. Waarschijnlijk was het aantal tochten grooter.

Zeer leerzaam is ook de staat, welke Prof Boeke vermeldt omtrent 8 van 11 open booten, die *geregeld heeten* te visschen. Deze 8 booten maakten 400 van de 424 tochten, over een tijdvak van 299 dagen. De tochten duurden nooit langer dan een dag. Uit deze cijfers blijkt, dat zelfs van deze korte tochten gemiddeld *niet meer dan 10 per maand* gemaakt werden. De overige dagen dienden de booten voor transport van goederen of lagen stil, hetgeen wel zeer teleurstellend is, wanneer men elders in het rapport van Prof. Boeke leest, dat de wateren rondom de Benedenwindsche eilanden een zeer rijke vischfauna bezitten, n.l. 337 vischsoorten, waarvan meer dan 180 als voedselvisschen meer of minder waarde bezitten. Er is dus inderdaad ook in dit opzicht wel ruimte tot verbetering.

De Kamer mag het als een bekend feit beschouwen, dat de Curaçaosche visschers afkeerig zijn van geregeld visschen. Zij visschen om in hun noodzakelijk onderhoud te kunnen voorzien en bewaren liever een gedeelte van een goede vangst tot volgende dagen, teneinde den prijs hoog te houden, dan te trachten hun inkomsten te vermeerderen, zij het tegen lagere prijzen, door hun afzet te vergrooten. Er is ook nog in andere richtingen veel opbouwend werk te verrichten.

Toch is de Kamer van meening, dat althans voorloopig *niet* getracht moet worden, verbetering te brengen in de wijze van visschen. Ook dienen geen kostbare proeven genomen te worden ten aanzien van de visscherij, b. v. door middel van het in de vaart brengen van één of meer schoeners, voorzien van flinke ijsruimten, gelijk Prof. Boeke indertijd voorstond (bln. 162|3).

Wanneer het Bestuur door het verleenen van een klein renteloos voorschot voor het aanschaffen van een groote cano of open boot, dan wel vischtuig de visschersbevolking kan helpen, dan is de Kamer daarop niet tegen, mits tegelijkertijd maatregelen worden genomen, dat geleidelijke aflossing van het cred et verzekerd is.

In dit verband is overigens wel interessant, hetgeen Prof. Boeke o. m. in zijn rapport vermeld,

De visscherij op de Benedenwindsche eilanden is volgens hem niet zoo zeer primitief dan wel verwaarloosd. Dat zij niet tot grooter ontwikkeling gekomen is, wijt hij niet zoozeer aan de primitieve methoden, volgens welke zij wordt uitgeoefend, dan wel aan het ontbreken van goede verkeersmiddelen (wegen en ver-[illegible] het ontbreken van [illegible], het ontbreken van belangstelling der hoogere klassen, het aan zichzelf overlaten der visschers zonder steun, zonder kapitaal, alsmede het ontbreken van deskundige voorlichting en aanmoediging.

Sedert Prof. Boeke dit schreef, is veel veranderd. Ons eiland bezit een groot aantal trucks en naar de Kamer vernomen heeft, wordt visch, welke in of nabij de verschillende baaien van ons eiland gevangen wordt, door de visschers zelf per truck naar de stad gevoerd. In dit verband zij opgemerkt, dat een goede vischmarkt, waar de visch ook bewaard kan worden, zeer noodzakelijk is.

Inderdaad is er tot nu toe weinig belangstelling geweest van den kant der hoogere klassen om zich te bemoeien met de vischvangst en vischverkoop, ofschoon er toch wel enkele voorbeelden van zijn aan te halen. Zulks dient echter in de allereerste plaats — en de Kamer is genegen te zeggen, haast uitsluitend — toegeschreven te worden aan het feit, dat men geen staat kan maken op de visschers. Zij visschen, wanneer zij daartoe lust gevoelen of eenig geld noodig hebben om in hun onderhoud te voorzien. Van eenig geregeld visschen, waarop een koopman zich een handel kan opbouwen, is geen sprake. Wellicht dat zich te eeniger tijd eens een landgenoot of vreemdeling ietwat ernstiger op dezen tak van bedrijf zal toeleggen hetgeen zeker niet tot de onmogelijkheden behoort, wanneer er een goed geoutilleerde vischmarkt bestaat. Dan zal wellicht bij het thans de visscherij uitoefende gedeelte der bevolking een grootere lust tot concurrentie ontstaan dan nu het geval is.

Het is verder volgens Prof. Boeke onjuist, dat onze Benedenwindsche eilanden achterstaan bij andere Westindische eilanden, op vele daarvan is de visscherij primitiever dan bij ons. Verbetering is op den duur echter wenschelijk en noodig, vooral in de wijze van behandeling der visschen na de vangst, welke hij slordig noemt. Proeven met buns om de visschen levend te houden, zijn volgens hem mislukt.

Prof. Boeke zegt in zijn rapport dat, om tot een juiste methode van conserveeren van de visch in het tropisch klimaat te komen, nog vele proefnemingen onder leiding van een deskundige noodig zijn. Er is volgens hem nog geen juiste methode gevonden.

Wat de wijze van visschen betreft, merkt Prof. Boeke op, dat het gebruik van netten op den rotsigen en met koralen begroeiden bodem wel steeds beperkt zal blijven. Maar toch zouden naar zijn meening in plaats van gevlochten canasters, zetnetten, zetfuiken en andere meer moderne netvormen met groot voordeel in de verschillende inhammen van het eiland en binnenwateren gebruikt kunnen worden. Over de zorg der netten zijdens de visschers is Prof. Boeke niet te spreken.

Tot zoover het rapport over de *visscherij*: volgende keer, zullen we doorgaan over de *vischmarkt* en dan ook het punt betreffende de visscherij op Aruba aanraken.

KINDERBIOSCOOPVOORSTELLING.

Vrijdag, 6 October, heeft de Groep Nederlandsche Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond een bioscoopvoorstelling gegeven voor kinderen in het Theater Ideal.

Na enkele losse revues uit Amsterdam, Parijs, Rome en America verscheen een zeer toepasselijke inleiding op het doek, waarbij gedemonstreerd werd, hoe het menschelijk vernuft de ontzaglijke natuurkrachten aan zijn [illegible] dienstgeschikt heeft gemaakt. [illegible] weldige steenen kunstgewrochten uit Egypte, de ruïnen te Rome en in andere streken toonen ons de overwinning van den geest op de stof reeds in vroeger tijden; verder kwamen er beelden uit den landbouw; de aarde moet vrucht geven; te water: geweldige schepen verbinden landen, de mensch heerscht op zee; in de lucht: de mensch heeft zich vliegmachienen gemaakt; we zagen de wolkenkrabbers van New York als overwinning van den mensch op steen en staal.

Dit alles was een voorbereiding om te betoogen, dat de wereld, zooals wij die nu kennen, niet in dezen vorm uit de scheppende hand van God is voortgekomen, maar nadat God haar geschapen had, door den mensch verder is ontwikkeld. Het wilde waarschijnlijk tevens een stille vergelijking zijn met de ontwikkeling in de natuur om de evolutie-theorie aannemelijk te maken, welke vergelijking even mank gaat als de evolutie-theorie wetenschappelijk onaanvaardbaar is.

Het Geloof blijft buiten alle wetenschappelijke verklaringen van het wonderlijk gevarieerde leven staan, mits God als Schepper en Eerste Oorzaak gesauveerd wordt, en kan dus evengoed de evolutietheorie aanvaarden als welke andere verklaring ook onder de gestelde voorwaarden.

Nu is er een tweevoudig bezwaar tegen deze theorie; ten eerste, dat zij nog een hypothese zijnde, zonder degelijke bewijzen voor zich doch integendeel met veel moeilijkheden er tegen en daarom wetenschappelijk grootendeels betwist en verworpen, zich als een uitgemaakte theorie aandient en ten tweede, dat zeer dikwijls, vooral wat de verklaring van het ontstaan van den mensch betreft, het Geloof in het gedrang komt betreffende de ziel van den mensch.

Vol lof moeten we echter spreken over den Heer Rustige, aan wien met zijn sonoor geluid de taak der uitleging was opgedragen, dat hij noch het wezenlijke van de evolutie theorie aan zijn jonge toehoorders heeft opgedrongen, noch ook maar iets kwetsends heeft gezegd.

We hebben met belangstelling anderhalf uur lang zitten zien naar de wonderlijke groei in de plantwereld, waarvan als voorbeeld de Oost-indische kers was genomen, en wier groei we in beeld zagen 90.000 maal versneld. Vervolgens werd getracht ons een idee te geven van het ontstaan onzer aarde te midden van andere zonnen en sterren in de wereldruimte.

Toen de aarde aan den buitenkant was afgekoeld en vatbaar voor leven was, schiep God het levensbeginsel in de stof: een eenvoudig celletje protoplasma, dat zich splitste en ontwikkelde, en waaruit de meest eenvoudige dieren zouden zijn ontstaan. Vervolgens zagen we achtereenvolgens de visschen, longvisschen, amphibiën en groote dieren uit het voor-historische tijdperk.

Een volgende acte toonde hooger leven nl. dat der vogels en zoogdieren, en hoe deze zich in sommige streken na het ijstijdperk zich aan de natuur aanpasten. Hierna maakten wij kennis met verschillende apenfamilies, waarna de tijd gekomen zou zijn, dat God den mensch schiep en na enkele menschentypen gezien te hebben, kwam het einde.

Het past ons niet meer kritiek te schrijven over de leer, die feitelijk aan deze film ten grondslag lag, omdat hier gelukkig niet op werd aangedrongen en niet voldoende werd gedemonstreerd, wat misschien zelfs onmogelijk is, maar we kunnen deze leerrijke film ook op zich zelf beschouwen zonder die theorie. En dan heeft zij aan de kinderen laten zien de rijkdom van de planten en de dierenwereld, en levendig voor oogen gesteld een brok wereldgeschiedenis zooals wij zeker weten dat gebeurd [illegible] voorstellen.

Dit was een schitterende film, waar nog veel mooie commentaar bij te geven is, maar ook nu, zooals hij vertoond en verklaard is, veel leerzaam en ontwikkelend werk heeft gedaan.

Deze zware stof, die overigens met aandacht en meeleven door de jonge aanwezigen was gevolgd, werd besloten met een dolle zwem-wedstrijd, een Mickey Mouse teekenfilm om te eindigen met een klucht: „een Vergissing".

Werkelijk een nuttige en prettige middag.

Actie en Kletspraatjes.

(Ingezonden.)

(Uit het Papiementsch vertaald.)

REDACTIE.

Ik heb de smoor aan alle Parlementarisme, ik bedoel, ik ben niet erg parlementair aangelegd en daarom, Redactie, schrik niet te hard zoo er nu en dan tusschen mijn geschrijf, eenige woordjes wat te ruw tegen elkaar botsen: ik bedoel het goed, doch ik heb het land aan al dat gezeur, geschipper, gepraat, aan dat langzame, lamlendige, dat onze actie, onze katholieke actie kenmerkt.

Waarom gaat er geen Hitler-schreeuw door het land die alles wakker schrikt? Waarom geen bazuin-geschal, als een wapensein tot slaan en vechten?

Redactie, kijk nou 'ns hier: U zult het zelf moeten toegeven: neem het geval van de Cine: Nicanor en R. A. H. van „La Union", Van Dalen in uw blad, zij hebben een bazuinstoot gegeven en de zweep er over heen gelegd, over die volksbedervers, over al degenen die maar doorgaan met keuren onder, boven en volgens de wet, over al diegenen die als willooze slaven naar de cine-theaters stroomen, avond aan avond! Niemand is hen bijgevallen, alleen een zekere L. D. in de Amigoe is hen ter hulp gesneld en heeft voorgesteld die rotte boel te boycotten? Waarom is de boycot dan niet begonnen?

Bang? Van wie en van wat en waarvoor? Om een volk te redden, mag en kan men nooit bang zijn: voor een volk moet men door alles heen persen, al ga je d'r onder, nou, dan ga d r onder, maar dan ga je d'r onder ten minste met den troost iets gedaan te hebben voor je volk en niet als een volkloze lafaard.

Waar blijven nu de leiders van ons volk? Is het nu niet het uur der hoogere klassen om in te grijpen en te toonen dat leidersbloed in hunne aderen stroomt. Wat zien we in plaats daarvan? Zeg het mij, Redactie, waar is het bloed?.... Overal om ons heen heerscht liefelijke stilte en rust... de schijnende limousines der hoogere rollen geruischloos naar de verlichte portalen onzer filmschouwburgen..... zij gaan het volk voor! Maar is daar dan niets aan te doen? Kunnen de katholieken (want praktisch zijn dat de eenige menschen die zich nog eenigzins tegen die cine-lawine verzetten) dan niet zorgen voor goede films door aansluiting met de katholieke Internationale filmliga? Waarom is indertijd de actie van p. Koenen in die richting dan niet gestuurd? Genoeg daarover, want ik voel dat ik woorden ga schrijven, die niet in dit blad thuis hooren.

En dan, Redactie, de lamlendige manier waarop men de kranten schijnt te lezen; dat schijnt allemaal maar diletantisme te zijn... men leest een artikel, vindt 't mooi en waar en legt de krant neer en begint dan met genoegen na te denken over wat men zal gaan verorberen bij 't diner, of men krijgt trek in een koud glas bier of een bols en trekt dan naar boven op de „Club de Gezelligheid" waar men rustig gezeten het heele eiland beoordeelt, becritiseert en regeert. Redactie, die club en andere van dat soort zijn een muizennest van stuurlui aan wal, dilettanten in 't kwadraat. Geef hun een oogenblikje de macht en ons rotspalletje, ik bedoel ons landje, wordt een aardsch paradijs, een tuin van geuren en bloemen en een wonder van „efficiency" op alle gebied.. **In theorie**, want verder komen ze en kunnen ze ook niet komen, en zullen ze ook niet komen om de eenvoudige reden dat volksverheffing en volksherovering het werk niet is van zulke dilettanten maar van verantwoordelijke mannen die voor niets buigen en door alles heen breken. Op zulke clubs zijn men alleen actieve kletspraatjes aan. Geloof me, Redactie, wij, het volk, we zullen geen 'opstopper naar boven krijgen, ik bedoel zullen niet vooruitgestooten worden, noch door het Gouvernement, noch door den Ambtenarenstand, — o heere jee, door dien zeker niet! — noch door zekere standen waarvan ik u hier de naam niet hoef te zeggen, en heelemaal zeker niet door die vele krantenlezers die alle oproep tot actie in de pers alle opwekking tot sprekende daden, siberisch koud over zich heen laten gaan en dan zich voldaan ter ruste leggen in de heilige overtuiging dat ze meer dan hun plicht gedaan hebben, door de artikelen te lezen en zoo de goede pers te steunen.

Redactie, voor zulke meelzakken, moest er eigenlijk een speciale Hitler geboren worden om ze aan 't rollen te brengen, berg op; een aardbeving, geloof ik, is zelfs niet voldoende, want dan rollen ze hoogstens berg af. Ik bedoel maar dat er op de krantenartikelen heelemaal geen reactie komt. Neem bv. dat over de Curaçaosche folklore: welk schitterend begin geeft dat niet voor verdere plannen en studie! Niks hoor! Geen vin verroerd op ons heele eiland. Neem dat over katholieke actie! O ja, er is één artikel op gekomen, en dan was alles weer dood!

En de artikelen over Gegoriaanschen zang? Waarom slaan 'n paar moedige kerels de handen niet in elkaar en richten ze niet onmiddelijk een studieclub op voor 't Gregoriaansch! Dan waren we ten minste binnen eenige jaren, verlost van wat ik eens heb hooren noemen: onze tegenwoordige kerk-jazz (jazz di Misa). Ik vond zelf dat die kerel wat overdreef maar hij heeft toch 'n heelen boel gelijk. Zeg, Redactie, 't is misschien onparlementair om het te vragen, maar 't kan me verder weinig schelen ook, en misschien bemoei je je 'n beetje met zaken van anderen - maar zoo 'n studieclubje opgericht voor Gregoriaansch en Liturgie, zou dat niet in de lijn liggen van onze splinternieuwe jeugdorganisatie? Dan hadden ze tenminste een begin en dan kon ik me weer eens blij maken en dat er weer wat leven in de brouwerij kwam, want, Redactie, U kunt niet begrijpen hoe ik van lawaai schoppen hou, in den goeden zin natuurlijk, ik bedoel, dat spreekt van zelf: Schwùng, actie, rollen, enfin ik hou van 'n ding dat draait, ziet U. Pats, Pats, met de zweep d'r op, dat moeten we hebben: er is lang genoeg gezeurd, geschipperd, gekletst, nu moet er iets gedaan worden en als dat niet gaat zonder dat er een ander knock-out geslagen moet worden, wel dan slagen we hem knock-out, dubbel en dwars. We moeten van onze beweging, een volksbeweging maken, het moet een opmarsch worden van ons heele volk en daarom moet heel onze beweging in het teeken staan van het eigen karakter, de taal en de zielegesteldheid (manera di ser, di pensa) van ons volk zal ik maar zeggen. Redactie we moeten ons eigen zelf blijven in alles. Ik zelf, ik verlang niet millioenair te worden en in een groot huis te wonen in New York. Men moet 't geluk zoeken in eigen huis, op eigen grond, zich voegen naar de verhoudingen hier. Hoeveelheid of hoegrootheid zijn niet de fundamenten van 't geluk, maar wel is dat de geheele ontwikkeling van het eigen wezen volgens de omstandigheden door God gegeven.

En daarom; draai de kletspraatjes den nek om, het dut-uurtje is over nou. Geen grootheidswaanzin en geen aperij in ons sociaal werk maar enkel actie, die steunt op de ziel van ons volk.

Redactie, U ziet, de laatste zinnen zien er nog al fatsoenlijk-parlementair uit; om eerlijk te zijn, moet ik U bekennen, dat ze niet van mij zijn, maar ik lees die zoo in jeugdbladen en dergelijken en nu had ik juist een goede gelegenheid om ze te pas te brengen: als ze te fatsoenlijk zijn dan schrapt U ze maar. Ik zal maar zeggen tot later, want voorloopig is 't nu genoeg.

Adios! C.

Nota der Redactie: Wij hebben niets geschrapt van dit „onparlementaire" stukje. De taal is wel wat ongewoon ruw zoo nu en dan maar dat doet aan de zaak niets af dat die Heer C. dingen zegt die raak zijn. We durven alles niet te onderschrijven, maar wel kunnen we zeggen dat we het met de algemeene strekking van dit ingezonden stuk, wel eens kunnen zijn. Werkelijk we moeten op houden maar in de ruimte te blijven kletsen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat: theorie en plannen hebben we genoeg.

Wie zal de Fuehrer zijn die de kaalende geestdrift uit ons volk zal weten te kloppen en het daardoor bewegen zal tot massale aanval? Of is zulke leider niet noodig? 't kan best zijn, maar in dat geval is er zeker één ding noodig en dit is: dat iedereen dan, van welken stand of rang dan ook zijn socialen plicht, moet vervullen in de Maatschappij naar beste vermogen. Actie dus en geen kletspraatjes; meer de Nazi-methode toepassen, dat is de methode van den directen slag en niet de praat-methode.

In Memoriam Z. Eerw. Pastoor B. Krugers.

Zondag avond half-negen, is de Z. Eerw. Pastoor Bertrandus Krugers, in het klooster te Pietermaai overleden. Om 5 uur had de Hoog. Eerw. Pater Vicaris v. d. Elsen hem de laatste Sacramenten toegediend; daarna verzwakte de zieke zoozeer dat iedereen het einde verwachtte. Men bad de gebeden der stervenden en later bij 't sterven zelf, hebben de aanwezige Paters, naar aloud Dominikaansch gebruik, de Salve Regina gezongen.. op zulke oogenblikken beseft men pas ten volle de schoonheid, de religieuse diepte en de beteekenis van dit wonderbaar smeekgebed tot de Moeder Gods, de bijzondere Patrones van de zonen van den H. Dominicus. Zoo gaf Pastoor Krugers zijne ziel aan God terug: gelukkig hij die sterven mag te midden van zijne broeders onder de tonen van het aandoenlijke „Salve Regina". Mgr. Verriet, die aanstonds bij 't bericht van de Bediening was toegesneld, was ook tegenwordig bij 't sterven.

Den dag daarna 9 October is er voor de zielerust van den overleden een plechtige Requiem Mis opgedragen in de Kerk van Pietermaai, door Pater Vicaris, geassisteerd door Pastoor Hegelsom en Pater Galle, Pastoor van Pietermaai, waarbij Mgr. Verriet en alle Paters tegenwoordig waren; de Kerk was goed vol. In de namiddag van dienzelfde dag om 5 uur heeft de plechtige Pontificale Respons plaats gehad, Mgr. Verriet zelf pontificeerde, bijgestaan door den Superior der Dominicanen, p. Vicaris v. d. Elsen en de Pastoor van Pietermaai. Er was heel veel volk: Paters, Fraters, Zusters, vele vrienden en bekende van Pietermaai en vooral van Santa Rosa, waar p. Krugers het laatst Pastoor was geweest. De Gouverneur was vertegenwoordigd door zijn adjudant Luitenant Fens. Na de liturgische zangen werd het lijk plechtig uitgedragen door de Eerw. Fraters, die verder ook als slippendragers fungeerden; de ter aarde bestelling had plaats in de grafkelder der Paters op het kerkhof van Pietermaai onder zeer groote belangstelling. Daar bad Pater Vicarius de „De Profundus" en bedankte toen al de aanwezigen voor hunne belangstelling en beval den overledene in de gebeden van allen aan.

—o—

Johan François Antoine Krugers (in het klooster: Bertrandus) werd geboren te 's Hertogenbosch den 21 Juni 1876, geprofest in de orde v. d. H. Dom. 23 Sept. 1897 en Priester gewijd ... Hij ... naar Curaçao ... is toen datzelfde jaar eenige maanden kapelaan geweest te Pietermaai en te Santa Rosa 26 Dec. 1904 tot 31 Mei 1905, toen hij Secretaris werd van Monseigneur, wat hij gebleven is tot 23 Sept. 1905. Toen werd hij Pastoor te Rincon tot 15 Juli 1907, nog eenige maanden kapelaan op de Playa Bonaire tot 23 Sept. 1907, dag waarop hij Pastoor werd van San Willibrordo. Op 1 Maart 1909 waar hij 2 maanden later 26 April 1909 pastoor werd van de Playa (Aruba); daarna 12 Dec. 1912 pastoor van St. Eustatius. Op 21 Juni 1916 Deserator te Montagne en dan weer Pastoor op de Playa Bonaire (27 Sept. 1919) en de Noord (Aruba) 24 April 1922. Echter op 8 Febr. 1924 moest p. Krugers wegens ziekte terugkeeren naar Holland, waarvan hij weer terugkwam 27 Oct. 1927. Op 23 Jan. van 't volgend jaar werd hij dan Pastoor van Santa Rosa, wat hij gebleven is tot 19 Febr. 1932, toen hij naar 't Hospitaal vervoerd moest worden wegens hartziekte. Sinds dien tijd is P. Krugers sukkelend gebleven en is toen gaan rusten in het klooster te Pietermaai. Zooals men ziet uit deze kleine levensschets heeft P. Krugers op bijna alle eilanden van het Vicariaat zijn heilig ambt uitgeoefend. De goede God geve hem nu de belooning voor zijn werken en zwoegen in de wijngaard van Gods Kerk. De overledene is betrekkelijk jong gestorven, doch God beschikt terwijl de mensch wikt; de dood komt onverwachts en maakt een eind aan alle berekeningen. Het zij zoo. God weet toch altijd wat het beste is; toch maakt het geheim van den dood steeds een groote indruk op ons en vooral den dood van een Missionaris, die zijn vaderland verlaten heeft op de roepstem van God en nu zijn laatste rustplaats vindt heel ver weg van zijn geboortegrond. Misschien maakt dat geen indruk meer op vele menschen, doch als men eenigszins indenkt zal dit ons doen zien het groote offer dat ieder Missionaris brengt voor zijn Heer en zijn God. Hij ruste in Vrede.

BERICHTEN.

Opening Sportpark Wilhelmina. (Aruba.)

Onze correspondent schrijft ons 't volgende over de feestelijkheden van Zondag 8 October te Aruba. Toen het Arubaansche en het Curaçaosche team verschenen, was er heel veel volk aanwezig. Dr. Jaco Arends hield de openingsspeech en bedankte de Gezaghebber, ook den Heer v. der Heyden voor 't maken van 't plan, den Heer Eddy de Veer voor 't leenen der Cine, die ten bate van de A. V. B. (Arubiaansch Voetbal Bond) verschillende uitvoeringen gaf en ten slotte bedankte hij de Heer Orchi die de uitvoerder is geweest van 't nieuwe Stadion om te eindigen met het heele Arubiaansche volk te bedanken voor de belangstelling. Daarna kreeg men de speech van den Gezaghebber, die tevens de Bondsvlag heesch, waarmede dan het veld officieel in bezit werd genomen. De Hr. de Vries, Voorzitter van de C.V.B. beantwoordde deze speech, waarna Dr. J. Arends een zilveren beker aanbood. De Banda „San Miguel" van de Fraters speelde het Wilhelmus dat staande werd aanhoord. Toen klonken de three cheers der elftallen en de match Aruba — Curaçao begon. Het spel aan beide kanten was uitstekend: tenslotte won Curaçao met 3—1: het publiek heeft deze wedstrijd met de grootste belangstelling gevolgd. Na den wedstrijd werd een gouden horloge (geschenk v/d. Hr. Orchil) onder de spelers verloot: C. Tromp van Aruba heeft het gewonnen — Dinsdag daarop is er weer gespeeld: toen heeft Curaçao gewonnen met 2—0. — Alle eer en lof aan Dr. J. Arends die het initiatief nam tot 't oprichten van dit stadion en nogmaals onze hartelijkste gelukwenschen aan al de organisatoren van dat feest en aan geheel Aruba voor het prachtig verloop van de feestelijkheden.

Cortes-ontbinding.

President Alcala Zamora heeft de Spaansche Cortes ontbonden.

De Bovenwindsche stemmen.

Ontvangen het derde nummer van 30 Sept. l. l. met verschillende interessante locale mededeelingen. Op een bijzondere wijze zeggen wij de uitgever dank voor zijne kalme en vredige woorden over het geval I.B.D.

Mevr. E. Köster.

Zondag ... in het Sanatorium ... na ... ontvangen van de Sacramenten der stervenden Mevr. E. Köster uit Emmastad. De rouw-plechtigheid heeft plaats gehad in de H. Familie-kerk, waarna het lijk werd bijgezet in een grafkelder op het Katholieke kerkhof. Waren aanwezig als vertegenwoordigers der C. P. I. M. ... kennissen uit Emmastad alsook Eerw. Fr. Canutus en een collega. De Heeren Mali en Stockers zorgden voor de goede regeling der begrafenis: er waren vele kransen en bloemen voor het graf van deze jonge en voorbeeldige moeder, die op zulke tragische wijze haar eerstgeborene heeft moeten achterlaten. Op het kerkhof sprak p. Dellaert in den naam van den Heer Koster en ook als Rector van de St. Michael-kapel op Asiento, het dankwoord uit aan al degenen die hunne belangstelling en medevoelen hadden getoond bij dit zoo droeve overlijden. „Zij ruste in vrede bij God".

Goede Reis.

Als „Delegué extraordinaire" van het Gouvernement van Haïti is Donderdag de Heer Ernesto Martin, Consul-generaal, naar Caracas vertrokken. De Heer Martin is door de Regeering van Haïti opgedragen de versierselen van het Groot Kruis van *Honneur et Mérite* aan Generaal J. V. Gomez, President van Venezuela te overhandigen.

— In „La Union" lezen wij dat P. Dellaert en de Heer C. Casiano respectievelijk Adviseur en Algemeen penningmeester van den Volksbond a. s. maandag 16 Oct. met „El Libertador" naar Aruba zullen vertrekken, voor verschillende zaken in 't belang der Katholieke sociale actie ... nog naar ... Marinlers.

Kerkelijke benoeming.

Tot Pastoor van Westpunt is benoemd de Eerw P. Ant. van Weerelt. De tegenwoordige Pastoor P. H. Zoelmulder vertrekt naar Holland met ziekteverlof per SS. Simon Bolivar.

Verordeningen.

Verschenen zijn twee ontwerp-verordeningen, de eene regelende de uitoefening van de geneeskunst, de andere regelende de praktijk als vroedvrouw.

Mijnheer Stumper.

27 October aanstaande zal mijnheer Stumper voor goed naar Maracaibo vertrekken om aldaar een nieuw kantoor te openen van de K. N. S. M.

Welkom.

Per SS. „Simon Bolivar" zijn Woensdag l l. aangekomen uit Holland de Eerw. Paters B. Kranwinkel en Barth. Roghmans; De Heer W. Groeneveld en familie, de Heer Wiggert, Nic. Meyer der Export Mij, de Heer Cornelio de Bie, en de families H. Henan en Lankens.

Coney Island.

Dit kermisspel heeft zijn laatste voorstelling gegeven Donderdag ll. De week tevoren hebben de armen-scholen van de stad gratis mogen profiteeren van al de vermakelijkheden. De jongens hebben zich kostelijk geamuseerd, zooals men wel begrijpen kan.

Eerw. Pater Bertrandus Kranwinkel.

Pater Kranwinkel die Curaçaoenaar van geboorte is en pas is aangekomen uit Holland, zal morgen in de Kathedraal zijn eerste plechtige H. Mis op zijn geboortegrond aan God opdragen.

Het koor der kathedraal heeft een nieuwe muziek Mis ingestudeerd en zal ook een feest-cantate zingen. Na de H. Mis is er receptie in de Pastorie om gelegenheid te geven aan iedereen Pater Bertrandus te feliciteeren. In de Hollandsche bladen lezen wij dat bij zijn vertrek naar Curaçao, de St. Thomaskring van Nijmegen een plechtig afscheidsfeest heeft gegeven: het liturgisch afscheid greep plaats in de St. Dominicuskerk aldaar op Zondag 17 September. Wij wenschen p. Kranwinkel hartelijk geluk met zijne komst hier en hopen en vertrouwen dat zijn werk hier op zijn geboortegrond rijk zal zijn aan zegen, in de kracht van de Genade Gods. Ook aan de familie Kranwinkel onze hartelijkste gelukwenschen, ook wij deelen in hunne vreugde, eindelijk na zooveel jaren hun zoon terug te zien, als Priester des Heeren.

Dank.

In dank ontvangen het jaarverslag van de Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao. Bij gelegenheid zullen we eenige cijfers publiceeren.

Inspectiereis.

Vandaag vertrekt met de Baralt naar Bonaire ter inspectie de Eerw. Frater Ridulphus, waarnemend inspecteur van het onderwijs.

„Le Mékong."

Woensdag 11 October is een Fransche oorlogstanker Caracas-baai binnen gevallen. De naam van het schip is „Le Mékong". De commandant Chrétienne heeft den dag daarna zijne opwachting gemaakt bij den Gouverneur.

Bezuiniging op Koloniale Uitgaven. Minder Mariniers op Curaçao.

Donderdag l.l. is de vermindering der ... Mariniers ingegaan hier in Curaçao, met een bezuiniging van ± fl. 100.000 beteekent op de Nederlandsche Staatsbegrooting: in 't taal wordt er 7 ton bezuinigd voor Koloniale uitgaven (1933 — fl. 5.446 556 — voor 1934 — fl. 4.714.418). Op Curaçao ... Mariniers tot 65 man: f 25.000 voor overige uitgaven. Voor Suriname wordt de Rijksbijdrage verminderd met ongeveer f. 200000; in 't geheel wordt op Suriname f. 574.856 bezuinigd.

Nederland-Curaçao. 1634—1934.

In Nederland heeft zich een herdenkingscomité gevormd op initiatief van het A. N. B. afd. Curaçao en O en W. afd. Curaçao, door middel van de hoofdbesturen van A. N. B. en O en W. lid zijn: F. H. A. v. d. Brugh, alg. secret van O en W. H. Ferguson, oud lid van den Raad van Bestuur van Curaçao; mr. B. de Gaay-Fortman, oud-lid van het Hof van Justitie van Curaçao, L. Helfrich, oud-gouvern. van C.; jhr. J. O. de Jong van Beek en Donk oud-gouvern. v. C.; pater M. Köster O. P. oud-missionaris op Curaçao; W. B. Menkman, oud-hoofdagent der K.N.S.M. Begin Mei 1934 zal er een plechtige herdenking plaatsgrijpen in den Haag; een gedenkboek is in bewerking, voorts zijn er plannen voor een tentoonstelling in Curaçao, een vertegenwoordiging der Nederlandsche Sport, een excursie van Nederl. toeristen onder leiding van Dr. v. Sleen enz., openluchtvoorstelling door een Nederl. Tooneelgezelschap enz.— Het Secretariaat is gevestigd te A'dam Entergestr. 112.

O. en W.

Donderdag avond had in Theater Ideal de filmvoorstelling plaats van „Curaçao", verder een „Newsreel" en „Nightwork". Ook had er een verkiezing plaats van een Bestuurslid.

Het ging tusschen de Heeren L. G. Statius-Muller en D. Nederlof ...

Verriet was ook aanwezig. Op de

Examen.

Voor den Bond „St. Genesius" legden met goed gevolg examen af in Machineschrijven de volgende leerlingen van het St. Thomascollege:

E. van Breet, W. Breusers, A. Capello, J. Clementia, F. Dania, S. Da G. Gomez, O. v. d. Dijs, Cl. Henriquez, A. Hollander, J. Hudson, F. Nieuw, T. de Palm, E. Pardo, C. Rusman, J. Servage, H. Wallee, W. Willems.

***

Fanfare „Scherpenheuvel".

Uitvoering op Zondag 15 October a. s. 's avonds om half 8, op 't Brionplein.

PROGRAMMA:

1. The Gladiators' Farewell. March. Blankenburg.
2. Pensées Lointaines. Ouverture. G. Gadenne.
3. Premières Amours. Valse. G. Allier.
4. Sous la Charmille. Fantaisie. L. Bajus.
5. The Liberators. March. Ch. Ancliffe.

PAUZE.

6. Colonel Bogey. March. Kenneth. J. Alfora.
7. Vlaamsche Kermis. Fantaisie D. Bauwens.
8. Fleurs des Champs. Fantaisie A. Bériot.
9. Sons of the Brave. March T. Bidgood.

Film „Curaçao" hebben wij dit aan te merken, dat hij op verre na niet een goed beeld geeft van het Curaçaosche leven en werk: om maar iets te noemen de cunucu is bijna heelemaal vergeten en ook het werk der Katholieke Missie (geen een paar Kerken waren te zien.)

Goede reis.

Wenschen wij aan den Heer Mario v. d. Veen-Zeppenfeldt, die deze week met zijne familie weer vertrokken is naar Baranquilla (Colombia) waar hij Adjunct Directeur is van C. Trading Cy. aldaar.

Sportclub „La Fama."

De Redactie zegt hartelijk dank aan het Bestuur van deze Sport-club om morgen 15 Oct. de tennis-match bij te wonen tusschen de 4 beste spelers van 't land nl. Horacio Hoyer—Ismael Salzedo contra Dick Capriles—Norman Chumaceiro

S. S. Libertador.

Woensdagmiddag kwam dit schip met 125 passagiers van Aruba hier aan.

RADIONIEUWS.

K.R.O. uitzendingen via den Phohlzender.

Op Zondag 15 October 1933

... *op Golflengte 25,57 ...*

(17 — 18 kilocycles).

1. Pausmarsch.
2. Wat in Nederland verscheen door A. v. Duinkerken
3. El Capitan, marsch.... J. Sousa.
4. Fantasie naar de operette Polenblut.... O. Nedbal door het K.R. O. Orkest o.l.v. Johan Gerritsen.
5. De wereld in vogelvlucht door Paul de Waart.
6. Van en voor de Missiepost.
7. Aan U, ō Koningin der Euwen, door het het K.R.O. Orkest o.l.v. Johan Gerritsen.

Toeristenbooten.

Ontvangen van de Firma Edward Henriquez & Co. de lijst van de touristenbooten die deze maanden hier zullen aankomen.

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, Port au Prince, Santo Domingo, CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en vandaar direct naar CURAÇAO en New Orleans, als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. "VESTVANGEN"	Sept. 25	Oct. 4	Oct. 10
SS. "DALVANGEN"	Oct. 4	Oct. 25	Oct. 31
SS. "VESTVANGEN"	Nov. 6	Nov. 15	Nov. 21

	Vertr. PARAMARIBO	Aank. CURAÇAO	NEW ORLEANS
SS. "DALVANGEN"	Sept. 27	Oct. 1	Oct. 9
SS. "VESTVANGEN"	Oct. 18	Oct. 22	Oct. 30
SS. "DALVANGEN"	Nov. 8	Nov. 12	Nov. 20

* De schepen aldus gemerkt varen naar MOBILE, Ala.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein. Telephoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

Compania Trasatlantica
(Spaansche Lijn)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar ... Cristobal, PTO. LIMON, ... HAVANA, NEW YORK, Cadiz en Barcelona:

SS. ...GAL... 10-11 Oct., ... Dec.

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Canarias, Cadiz en Barcelona:

SS. MANUEL ARNUS" 18-19 October

SS. MARQUES DE COMILLAS" 18-19 December

SS. JUAN SEBASTIAN ELCANO" 17-18 November 17-18 ... 1934.

SS. ... November ... 1934.

Passages naar New Orleans en andere plaatsen met overscheping in Cristobal, kunnen hier worden uitgereikt.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein No. 2. Telefoon No. 72 & 505.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO. LTD.
SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERSBOOTEN TUSSCHEN CURACAO EN:

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. "ROTORUA" (12.250 Ton) (T)	14/15 Oct
	SS. "AKAROA" (15.000 Ton) (C)	17/18 Oct
	SS. "MATAROA" (12.250 Ton) (C)	12/13 Dec
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. „MATAROA" (12.250 Ton) (C)	10/11 Oct
	SS. „RUAHINE" (11.000 Ton) (T)	30/31 Oct
	SS. "REMUERA" (11.500 Ton) (C & T)	19/20 Nov

C — Cabin Klasse T — Toeriste Klasse

Cabin & Toeriste Klasse naar Panama	£ 5.— (minimum)
Cabin Klasse naar New Zealand	£ 42.—
Toeriste Klasse naar New Zealand	£ 30.—
Cabin Klasse naar Engeland	£ 30.—
Toeriste Klasse naar Engeland	£ 20.—

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

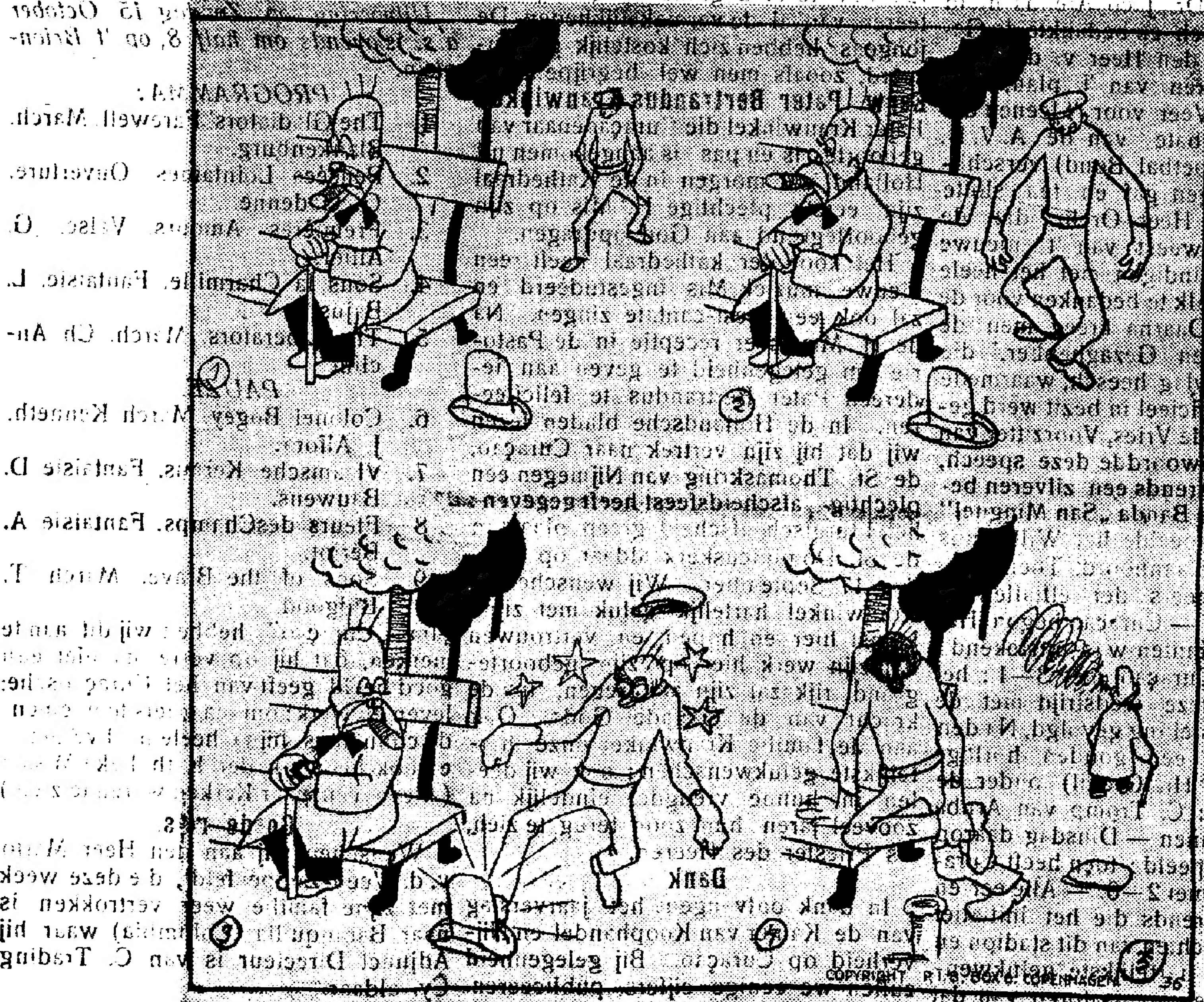
S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telephoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

Voor overmatig slijtage gebruikt
SHELL MOTOROLIE.

AMATEURSWERK
Vakkundig bij fotohandel „Sunny Isle" L. RECK. Breedestraat Punda.



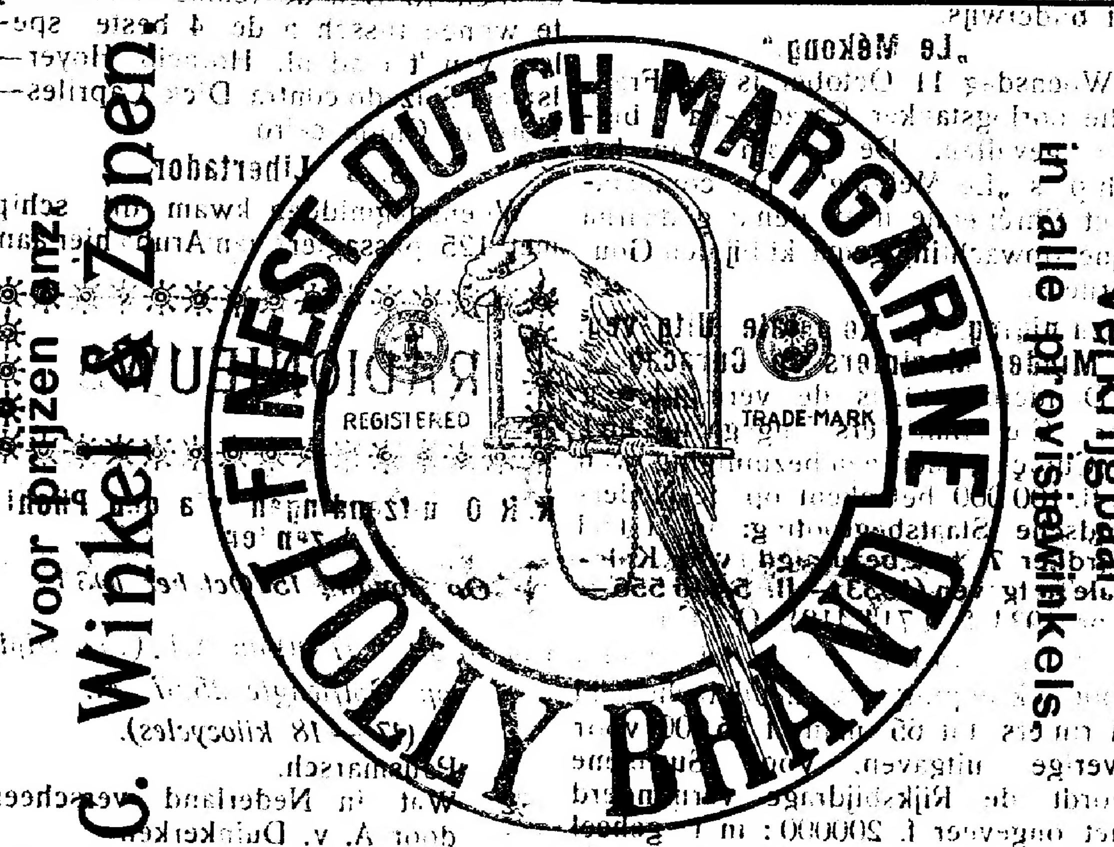
Adamson beproeft een nieuwe streek



Gebruik voor mooi glanzend haar altijd

Stacomb

Otto Roelofs Thee
blijft de beste
Sedert 1764



Verkrijgbaar in alle provisiewinkels

C. Winkel & Zonen voor prijzen enz.



Inderdaad beter.

Alles wat U met ROYAL BAKING POWDER bakt bewijst hoe goed het is. De koekjes zijn licht en smakelijk. Geen bittere smaak. Vraag ROYAL BAKING POWDER, gemaakt met Cream of Tarter.

ROYAL

Corte Ese Catarro Ahora Con MENTHOLATUM

Friccione el pecho con MENTHOLATUM, aplique selo en las fosas nasales y pronto podrá respirar mas fácil y regularmente. MENTHOLATUM previene el peligro de congestión, crup, y su olor fresco y agradable calma y facilita el sueño tranquilo. Siempre tenga a la mano MENTHOLATUM para esos accidentes diarios, como quemaduras, escaldaduras, heridas, contusiones, golpes, rasguños ... De venta solo en tarros, tubos y latas.

Scheren.

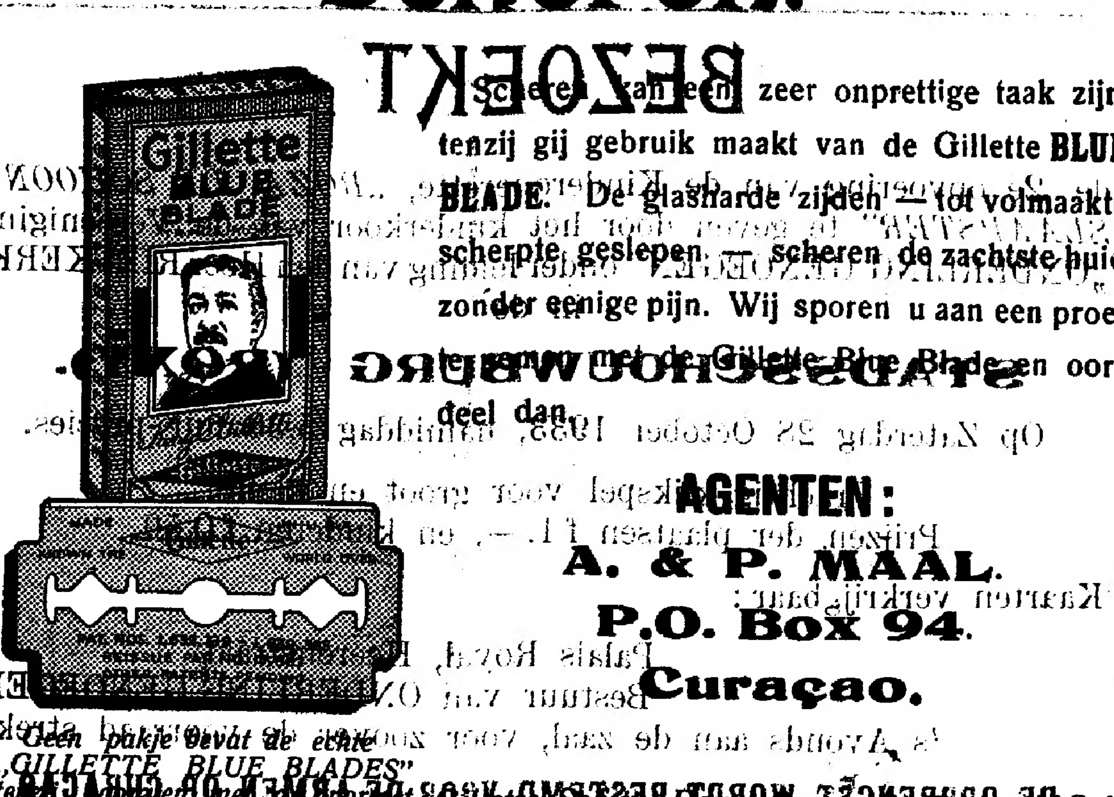
Scheren kan een zeer onprettige taak zijn tenzij gij gebruik maakt van de Gillette BLUE BLADE. De glasharde zijden — tot volmaakte scherpte geslepen — scheren de zachtste huid zonder eenige pijn. Wij sporen u aan een proef te nemen met de Gillette Blue Blade en oordeel dan.

AGENTEN:

A. & P. MAAL.

P.O. Box 94.

Curaçao.



„Elk pakje bevat de echte „GILLETTE BLUE BLADES" ... van King C. Gillette. ... Gillette Safety Razor Company, Boston U.S.A.



Vol Gezondheid en Levenslust
vrij van Ziekte en Slapte zoo zoudt gij U willen voelen en dat kan.

Tenzij gij lijdt aan een organisch gebrek, is er absoluut geen reden, waarom gij U niet ... kunt voelen.

Duizenden hebben met dezelfde moeilijkheden te kampen gehad als gij en zij herkregen hun gezondheid en levenskracht gezet uit Sanatogen. Sanatogen zal ook Uw gezondheid verbeteren en Uw kracht ... geven.

Overdenk eens, hetgeen een geneesheer in het Medisch Tijdschrift „The Medical Press and Circular" schreef:

„Sanatogen wordt gemakkelijk door de maag opgenomen ... en is in staat te vergelijken met ... die zich in de gestadige toeneming van kracht en energie. Sanatogen brengt de blos der gezondheid op de wangen terug."

Waarom zoudt gij U langer slap blijven voelen gekweld door zenuwzwakte en gebrek aan energie?

Ga nog vandaag naar Uw ...

SANATOGEN
Het Zenuwsterkend Voedsel.

In alle Apotheken



SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

Res. 2de klasse	De Ruiter 2 —	Hercules 2	: 0—1
	Juliana 2 —	Scherpenheuvel 2	: 0—1

Competitie-standen per 8-10-'33.

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
Jong Holland	7	4	2	1	15	7	10
Republiek	5	4	1	0	6	1	9
Transvaal	5	4	0	1	11	7	8
Volharding	6	4	0	2	7	6	8
Trappers	5	3	0	2	12	8	6
Asiento	7	2	2	3	10	9	6
Bismarck	6	1	1	4	5	14	3
R. C. C.	5	0	1	4	[illegible]	12	1
Go Ahead	6	0	1	5	1	10	1
Res. 1ste klasse.							
R. C. C. 2	7	5	1	1	12	4	11
Republiek 2	7	4	2	1	10	5	10
Jong Holland 2	7	3	2	2	7	4	8
Trappers 2	7	3	1	3	8	10	7
Volharding 2	6	2	2	2	6	6	6
Bismarck 2	7	3	0	4	5	7	6
Asiento 2	7	2	0	5	8	9	4
Transvaal 2	6	1	0	5	3	13	2
Res. 2de klasse.							
D. D. V. O. 2	4	3	1	0	7	1	7
Scherpenheuvel 2	3	2	0	1	3	1	4
Hercules 2	2	1	0	1	3	3	2
Juliana 2	3	1	0	2	3	5	2
De Ruiter 2	2	0	1	1	1	2	1
D. N. S. 2	2	0	0	2	0	4	0

Zondag, 15 October.

MUNDO NOBO
1ste klasse
Bismarck — Transvaal
4 30 precies

EINDWEDSTRIJD ZILVEREN BAL.
D. N. S. — De Ruiter
3 uur precies

DE HOOP
Asiento Beker.
Jong Holland — Republiek
4.30 precies

RIO CANARIO
Asiento Beker.
Hercules — Volharding
4.30 precies

SCHERPENHEUVEL
Res 2de klasse
De Ruiter 2 — Scherpenheuvel 2
4 30 precies

[illegible]

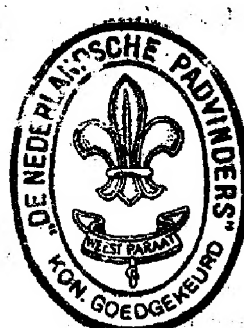
1ste klasse
R. C. C. — Trappers
4 30 p.m.

Res. 2de klasse
De Ruiter 2 — Juliana 2
3.15 p.m.

DE HOOP.
1ste klasse
Republiek — Transvaal
4.30 p.m.

RIO CANARIO
Asiento Beker.
Asiento — Go Ahead
4.30 p.m.

SCHERPENHEUVEL
Res 2de klasse
Hercules 2 — Scherpenheuvel 2
4.30 p.m.



DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD
CURAÇAO.
GROEP I.
(Schotsche dassen).

GROEP-NIEUWS
van
Maandag, 16 tot en met Zondag 20 October 1933.

Troepnieuws: 2e Jaarster uitgereikt aan ANGEL R. RICO.
Hordenieuws: 2e Jaarster uitreikt aan EDDY VOS.
1e Jaarster uitgereikt aan FRANS v. HESTEREN.
Bevordert tot 2 Ster Welp: OSCAR BEAUJON.
Geinstalleert tot WELP: FRITS KUP.

TROEPAVOND.

Woensdag, 18 October.
Om half zeven bij de Kalkoven op 't RIF verzamelen.
Geheimzinnige Avondoefening op 't RIF.
(groote Moed en opletten gewenscht?)

EERERAAD.

Donderdag, 19 October van 5 tot 6 uur RIF.
(natuurlijk in Uniform).

KAMP INSPECTIE.

Vrijdag, 20 October om half zeven op 't Rif verzamelen.
Inspectie in burger. Gereedzetten van de materialen.

KAMPEMENT BOCA SAN PEDRO.

Vertrek Zaterdagmiddag 2 uur van 't Rif
Terugkeer Zondagmiddag 6 uur Brionplein.

HORDE VAN GROEP I.

Dinsdag, 17 October om 5 uur op 't RIF verzamelen.

Sterwerk en Rimboespelen.
Voetballen en Verhaal.

„HET GEHEIMZINNIGE HUIS".

Zaterdag, 21 October om 2 uur op het Groepterrein.
Leider van de Jacht is Bagheera BEAUJON.

Sterwerk en Rimboespelen.

Spoorteeken: Als je een Jaarster ontvangen hebt... kijk dan eens terug.. hoe je je in 't afgeloopen Jaar als Padvinder of als Welp gedragen hebt,.. kijk dan weer vooruit... en neem je voor het een goed Padvindersjaar te maken.

Goede Jacht
De Oude Wolf.

OVERPEINZINGEN VAN EEN IDEALIST.

'k Zie het al in mijn gedachten staan, het mooie nieuwe Clubhuis en de gelukkige gezichten der jongens.... *hun* Clubhuis.

De poort staat open en in 't zand der overdekte Speelplaats stoeien de Welpen. Ginds staat de deur van een der kamers open. Een zestal jongens zijn bezig; hun Patrouille-home zoo fijn mogelijk in te richten. In 't lokaal, links, repeteert Jan nog even zijn Engelsche woordjes.

In mijn gedachten zie ik nog veel meer goede en mooie dingen.... dan dwalen zij terug van Maart 1930 tot nu toe ... en sta ik plotseling weer in de dagelijksche werkelijkheid.

„'k Schuif de lade van mijn schrijftafel open ... Fl. 619.— Nu, dit is toch Materieel Bezit. 't Is nog lang geen Fl. 1500.—. Steeds maar weer verder probeeren ... dan moet 't Clubhuis er komen.

Dan zie 'k weer de afgeloopen week ... ja, als je met een lijst rondgaat, ontmoet je tallooze menschen. Je moet een zekere schoom overwinnen, om steeds maar weer te vragen .... te vragen.

't Resultaat wat je bereikt is ook zéér varieerend. Bij de één ontvang je Geld ... en bij de ander Opvoedkundige wenken ... ook voor wat jezelf betreft ..... hoe kan nu ook iemand zoo'n idealist zijn .... je moet toch in de eerste plaats voor jezelf zorgen?

..... Wat wilt U? ..... Zeker ... op mijn Moreele Steun kunt U rekenen ... 'k hoor er nog wel eens van.

Hier heeft U Fl 25.— 'k Geef het graag. U heeft in die jaren getoond, dat de padvinderij het waard is.

„Busines is bad", 't Zal niet gaan". Steeds nieuwe gezichten . . vragend . . sympathiseerend . . bepeinzend ... dan namen op de lijst en vele bijdragen.

Weer nieuwe gezichten . . vragend . . betrekkend . . bepeinzend . . geen namen op de lijst ... geen bijdragen.

„Als de Jeugd zich vereenigd om zich te trainen, op te groeien tot flinke menschen . . draagt menigeen hier, graag een steentje bij . . maar niet allen."

Moet ieder voor zichzelf alleen zorgen? Geld . . Positie . . . Eer . . . Vrienden. En als je dan grijze haren hebt gekregen en terugziet op 't geen was . . dan vindt je een welbesteed leven en . . een zekere onvoldaanheid.

Willemstad, 8 October 1933.
M.

L. S.

U kunt medewerken, echt Jongensleven en goed jeugdwerk te waarborgen, door 't schenken van een goede gift, welke bij de vele anderen, de som moet worden, waarvan een doelmatig en flink clubhuis gezet kan worden.

Ook door Uwe medewerking zult gij het genoegen kunnen smaken, een vijftigtal jongens goed gehuisvest te weten, terwijl ook uw naam in ons aller herinnering zal blijven voorleven.

Wel ..., neem uw pen op en doe het nu.

Aankomst en Vertrek van schepen in de week van 15—21 October 1933.

S. S.	Aank.	van	Vertr.	naar
Van Rensselaer	15	New-York	15	Amsterdam
Lara	15	New-York	15	Maracaibo
Caracas	15	Maracaibo	15	New-York
Trujillo	—	Curaçao	15	La Guaira
El Libertador	15	Maracaibo-Aruba	16	Aruba-Maracaibo
Daytonian	15	Cristobal	16	Liverpool
Oranje-Nassau	16	Amsterdam	16	New-York
Mimi Horn	16	Hamburg	16	Cartegena
Flandre	16	Cristobal	17	Le Havre
Bodergraven	17	Costa del Pacifico	17	Liverpool, Rotterdam, Amsterdam
Trujillo	17	La Guaira	17	Aruba-Maracaibo
Akaroa	17	Londen	18	Cristobal, N.-Zealand
El Libertador	18	Maracaibo-Aruba	18	La Guaira
Miranda	—	Curaçao	18	Maracaibo
Manuel Arnus	18	Cristobal	19	Barcelona
Boskoop	19	Amsterdam	19	Costa del Pacifico
Flora	19	New-York	19	Aruba-Maracaibo
Cordillera	19	P. Barrios	19	Hamburg
Alemania	19	Maracaibo	20	Maracaibo
El Libertador	20	La Guaira	20	Maracaibo
Astrea	20	Maracaibo	20	New York
Magdalena	20	Hamburg	20	P. Barrios
Woying	20	Cristobal	20	Le Havre
Carabobo	21	New-York	21	Maracaibo
Trujillo	21	Maracaibo-Aruba	21	La Vela de Coro, La Guaira

Duitschland.

Een nieuwe Hitler-Anti-semitisme en nog wat.

Wanneer men met vlijt de beschouwingen volgt, welke de internationale pers over de dingen van den dag in Duitschland ten beste geeft, ontkomt men niet aan den indruk, dat deze beschouwingen een paar schreden achter de gebeurtenissen aangezeuld komen. Dit is verklaarbaar en tot op zekere hoogte verschoonbaar. Hitler zelf draagt minstens 50 pct. van de schuld der onverzoenlijke critiek, die nog steeds op hem uitgeoefend wordt. Hij heeft vóór zijn benoeming tot rijkskanselier alles, wat maar mogelijk was in het werk gesteld om een slechte pers te krijgen. Hierover hoeft wel niet verder uitgeweid te worden.

Maar toch zijn we misschien zelf ook een beetje schuld, wanneer we ons tot onjuiste beoordeeling laten verleiden van dat, wat nu in Duitschland geschiedt. De mensch is van nature behoudendgezind en schuwt in alle gevallen kracht-experimenten, welke de bestaande orde van zaken, hoe slecht deze ook wezen mag, onderste boven werpen. De Europeesche samenleving, zooals deze in de loop der laatste eeuw door het liberalisme gevormd werd, was allesbehalve ideaal. Maar toch, wanneer er iemand opstaat om die verworden samenleving met iets meer dan zoete frasen en schoone theorieën te lijf te gaan, dan is Holland in nood. Men heeft zijn rust lief, zelfs ook wanneer de fundamenten, waarop zij steunt, voos geworden zijn. Men wil liever op die rotte basis maar wat doorhaspelen dan een nieuwe basis leggen. Voor dat laatste moet het nageslacht maar zorgen. Après nous le déluge. Men blijve ons met al te grondige veranderingen van het lijf en men bespare ons de ontketening van dynamische krachten, die op ietwat radicale wijze schoonschip in de samenleving willen maken.

Wat dit laatste betreft, is het echter toch wel wenschelijk, dat iedereen van tijd tot tijd eens in zich zelf keert en telkenmale wanneer hij de behoefte gevoelt zich afkeurend over het nieuwe Duitschland uit te laten, eerst de vraag stelt, door welke overwegingen die afkeuring precies geïnspireerd wordt. Geschiedt zulks inderdaad en waarachtig om de innerlijke verwerpelijkheid van de daad of van het woord, dat het verzet uitlokte dan, voorwit maar. Maar voelt men zich tot verweer geprikkeld, alléén wijl men wars van nieuwigheden is, onverschillig welke de morites ervan ook mogen zijn, dan doet men toch beter zich wat zelfbedwang op te leggen en in 's hemel naam maar te zwijgen. [illegible] richting voor ons geplaveid. Sedert Hitler tot rijkskanselier benoemd werd, is hij een totaal ander mensch geworden. Hierop kan niet nadrukkelijk genoeg gewezen worden. Er zijn twee Hit-lers en het ziet er naar uit dat de eerste ons goed verdwenen is om er, gode zij dank, nimmer meer terug te komen. Het is menschelijk, dat men Hitler I nog niet vergeten is, maar het is billijk en heilzaam, dat men de oogen voor Hitler II niet stijf dicht knijpt.

Voor Katholieken is eenige frontverandering alweer gemakkelijk. Zij hoeven zich maar een beetje te schikken naar het voorbeeld van de Duitsche bisschoppen, en bisschoppen geven, gelijk algemeen bekend, gewoonlijk geen al te slecht voorbeeld. Zoo is daar b.v. de grijze prins-aartsbisschop van Breslau, een rustige, klare, vertrouwen-inboezemende geest, die zich onomwonden ten faveure van den nieuwen staat van zaken in Duitschland uitspreekt. Hij heeft zulks reeds eens ten behoeve van zijn geloovigen in het algemeen gedaan, maar hij heeft nu nog eens een bijzonder rondschrijven aan zijn seminaristen gericht, waarin hij uitdrukkelijk verzekert, dat zijn „Gleischaltung" niet uit opportunisme maar geheel bona fide en zonder eenige mentale reserve plaats had. En hij wekt zijn lezers nog eens op niet afzijdig te blijven boudeeren, maar liever alle tegensribbelen prijsgevend, positief aan den opbouw van de nieuwe orde der dingen mee te werken.

Inmiddels is het zaak in dit bisschoppelijk vermaan geen dingen in te weven, welke er niet in zitten. Vrienden en vijanden van het Derde Rijk zijn tot den grotesken nonsens vervallen in de onderteekening van het Concordaat door den Paus ongeveer zoo iets als de bekeering van den Opperherder tot het nationale socialisme te lezen. En zoo wil men het woord van den aartsbisschop van Breslau nu ook weer in dien zin interpreteeren, dat de kerk nu en in alle toekomst niets meer van het Hitlerianisme te vreezen zou hebben. Dit is natuurlijk ook onzin en het zou bovendien ook niet wenschelijk wezen. De kerk is altijd vervolgd geworden en heeft altijd te strijden gehad en daar, waar zulks van tijd tot tijd eens niet het geval was, raakte zij dadelijk boordenvol met misbruiken. Ook met het nationale socialisme zal zij nog wel een appeltje te schillen krijgen, maar dat zijn dingen, voor later zorg. Op het oogenblik worden geen conflicten gezocht; ze worden veeleer vermeden. En sedert, op verlangen van het episcopaat, het partijprogram van een onaanvaardbare paragraaf gezuiverd werd, kunnen de Katholieken zich ook in het algemeen met de theorie van het nieuwe stelsel verzoenen.

Het is natuurlijk gevaarlijk den profeet te willen spelen, maar de dingen van den dag bieden toch één aangenaam perspectief en wel dit, dat we in de toekomst waarschijnlijk niet meer gedérangeerd zullen worden door laicistische bevliegingen en door vervolgingen met liberale signatuur. Deze dingen zijn zeer vermoedelijk dood in Duitschland, en dat is voor ons erg gezellig. Wanneer we in conflict met het Hitlerianisme komen, krijgen we weer eens wat nieuws te zien en dat is ook al prettig. Gevaren zijn zeker voorhanden en deze liggen in de eerste plaats in de opvoeding van de jeugd, waarbij men opvoeding niet met onderwijs verwarren moet. Deze aangelegenheid vormt echter een hoofdstuk op zich zelf en kan voorloopig blijven rusten.

Maar er dreigt een ander gevaar van een geheel nieuwe orde en het is zaak in die zichting waakzaam te zijn.

Om dit gevaar te omschrijven is het noodzakelijk nog eens in reeds gezegde dingen terug te vallen. Daarom dit; in haar diepste essentie is elke revolutie een poging oude cohesiemiddelen, welke bepaalde menschengroepen tezamen hielden, door nieuwe te vervangen. In Westelijk-Europa speelt sedert ongeveer een eeuw het nationale moment de rol van cohesiemiddel. Hitler echter (en millioenen in hun onderbewustzijn met hen) willen dezen band door een anderen vervangen. Men moet zich ten deze niet door een naam op het dwaalspoor laten brengen. De naam, welken Hitler aan zijn beweging gaf, is totaal valsch en misleidend. Hij had zijn volgelingen „völkische socialisten" of zoo iets moeten noemen en, had hij dat gedaan, dan kon men nu veel klaarder in zijn bedoelingen kijken.

Maar hoe dat zij — hij wil een nieuw Duitsch volk opbouwen en zulks niet op de basis van de nationale saamhoorigheid, maar op bloedgemeenschap, op ras, op völkischheit. Is het volk voor zulk een nieuw cohesiemiddel nog niet rijp, dat moeten zachte en andere middelen gebruikt worden. Dit geschiedt al reeds. De voortreffelijkheden van het z.g. Arische ras worden tot in de wolken verheven. Men legt bijzonder veel nadruk op de oudste geschiedenis van het ras en begaat in beide richtingen diverse buitensporigheden. Maar dat is alles nog onschuldig. Gevaarlijker wordt de aangelegenheid, wanneer men het vooropgestelde doel door het scheppen van scherpe tegenstellingen met andere rassen wil probeeren te bereiken. En zukke tegenstellingen zijn onmisbaar. Althans 't ziet er niet naar uit dat men de altijd nog wat vage völkischheit in iets concreets en in iets wenschenswaardigs kan omzetten, zonder een beetje stimuleerenden strijd tegen andere völkischheden van stapel te laten. Alsmede ook — en daarin ligt voor de Duitsche Katholieken van de toekomst het gevaar, — tegen vreemden smetten; tegen import van den vreemden oorsprong, welken men kortweg verklaart tegen het wezen de eigen völkischheit in te druischen.

Het is in dit licht, dat men in de eerste plaats het antisemitisme in Duitschland moet zien. Het Arische ras wil zich omhoog werken door het Semitische omlaag te trappen. Mooi en edel is dat zeker niet, maar psychologisch is het zeer verklaarbaar. In dezen vorm lag het antisemitisme om zoo te zeggen voor het grijpen. Maar het was voor Hitler toch bijzonder aangenaam, dat de joden in de pas vervlogen jaren dermate veel blunders op elkaar gestapeld hadden, dat de ontketening van een strijd tegen hen maar kinderspel was. Leerzaam is het hierbij dit in het oog te houden. Over de blunders der joden wordt van dag tot dag minder gesproken, maar daarentegen wordt het verschil van bloed met den dag meer „herauskristalisiert".

Maar nu staat dit onomstootelijk vast. Mocht het aanwakkeren van het antisemitisme op den duur onvoldoende blijken om een Arisch bewustzijn te scheppen, dan komen de Katholieken aan de beurt. Aan de Katholieken kan men geen bloedverschil verwijten. Maar dat hindert niet. Men construeert eenvoudig wat anders en wel een onoverbrugbare kloof tusschen hun van buiten ingevoerde „kultuur", om het zoo maar te zeggen, en het ware, onvervalschte en zuivere Arierdom.

Deze nieuwe vorm van christen — en in het bijzonder van Katholieken-vervolging — is reeds latent aanwezig. Of het smeulend vuur ooit in laaie ontbranden zal, is onzeker. De evangelische kerk heeft zich trachten te redden door zich onvoorwaardelijk aan het nationale socialisme over te geven en met vliegende vaandels en slaande troms het Derde Rijk binnen te rukken. Wat er daar op den duur van deze kerk verlangd zal worden, weet zij zelf niet. Niemand weet dat nog. Maar het is volstrekt niet buitengesloten, dat zij eerlang uitgenoodigd zal worden haar dogma's en haar zedenleer te vervölkischen. Misschien redt ze daarmee haar bestaan.

Voor de Katholieke Kerk is zulk een proces natuurlijk uitgesloten. Zij zou het kunnen noch het willen en haar vijanden zouden er ook niet tevreden mee zijn. Deze zoeken immers juist naar tegenstellingen om hun Arierdom meer relief te geven. En daarom oordeelen zij dan ook maar dat aan de kerk te veel vreemde smet-

ten kleven om haar plaats in de ware völkischheit te kunnen geven.

De kansen op zulk een conflict worden zeker niet geringer, wanneer de Katholieken de nieuwe tendenz met schamperen spot bejegenen. En dat zou ook dwaas zijn want — overdrijvingen ter zijde gelaten — steekt in de koesteren van eenig rassenbewustzijn toch ook veel goeds, evenzeer als in de koestering van nationale gevoelens of van anderen kohesievormen.

Daarom wijst de prins - aartsbisschop, bovengenoemd, er dan ook uitdrukkelijk op, dat al wat grootsch en krachtig is in vaderland en in stam, een kostbaar godsgeschenk is, dat als dusdanig gewaardeerd behoort te worden.

Duizenden Katholieken zullen dit inzicht nog niet dadelijk met hun herder kunnen deelen en dat is zoo heel erg niet. Maar één ding is toch zeker. Wanneer ze de wenken van hun herder volgen en het blindelings en raakweg bespotten van de völkische idealen tenminste wat inbinden, dan nemen zij hun vijand een massa wind uit de zeilen weg. Handelen zij omgekeerd, dan maken zij zich aan fouten schuldig van dezelfde soort als de joden kort geleden en banen zij den weg naar hun eigen verdrukking.

Msb.

De Spaansche Republiek.

Sociale Verwarring — Katholieke Weerstand.

Sinds de stichting der Republiek is er nog niet veel rust geweest in Spanje. De lui die daar regeeren schijnen er slag van te hebben, onrust te kweeken, juist omdat zij verblind zijn door hune enge sectarische opvattingen.

Er is reeds op de groote veranderingen, gewezen, welke in heel Spanje door de wet op de religieuse orden hebben plaats gegrepen. Deze wet is een werkelijk gevaar voor een stabielen toestand in de republiek. Toch is dit niet alles. Er zijn nog andere wetten, die groote verwarring in de sociale toestanden hebben gewekt.

De voornaamste dezer wetten is de agrarische hervormingswet.

Deze wet, die naar een algeheele socialisatie van het land streeft en welker hoofddoel is de verdwijning te bewerken der groote „latifundia" van Andalusië, heeft geen enkele practische toepassing in vele andere Spaansche landstreken gevonden.

Toch is deze wet nog niet radikaal genoeg om de boeren, verbitterd door de beloften, die hun door de socialisten en andere linksche partijgroepen zijn gedaan, tevreden te stellen.

Wij kunnen dus verklaren, dat deze wet het voorrecht schijnt te hebben niemand tevreden te stellen.

Zij heeft trouwens groote narigheden veroorzaakt op het land, waar plundering der hoeven en verbranding en vernietiging van den oogst zeer veelvuldig zijn geworden, ondanks de pogingen, die de autoriteiten in het werk stellen, om deze verwoesting tegen te gaan.

Arbeiders manifesteeren in de fabrieken, werkplaaten en mijnen. Op de straten der groote steden liggen de slachtoffers van het terrorisme als in den tijd, dat de aanslagen dagelijksch werk waren.

Het orgaan van den Patroonsbond van Madrid publiceert een lijst van aanslagen met een terroristisch karakter, die gedurende het eerste semester van 1933 hebben plaats gegrepen. Deze lijst geeft de volgende resultaten: 112 dooden, 140 gewonden. Van de bomaanslagen lukten er 156, terwijl in 538 gevallen de bommen, vóór zij ontploften, onschadelijk konden worden gemaakt.

De steden, die het meest hebben geleden van deze terroristische aanslagen, zijn: Barcelona, Sevilla, Granada, Saragossa en Valencia.

Bij al deze verwarring komt zich een nieuwe gebeurtenis voegen, die heel het land met verbazing heeft vervuld. De regeering van Madrid heeft onverwacht de Unie der Sowjet-republieken „de facto" en „de jure" erkend. Deze daad der Spaansche regeering heeft de publieke opinie diep geschokt en deze heeft reeds door middel der pers haar verontwaardiging uitgesproken, welke zij bij het vernemen van dit bericht, heeft ondervonden.

Men heeft deze beslissing van de regeering willen rechtvaardigen met het voorwendsel, dat zij noodzakelijk was voor den handel. Dit argument raakt kant noch wal. Geen enkele serieuse economische of statistische studie kan worden bijgebracht tot een vergelijking van dezen stap der regeering-Azana. Hier is slechts sprake van een nieuwe zuiver politieke daad.

Eenigen tijd geleden, toen de heer Fernando de los Rios, zich de portefeuille van het ministerie van buitenlandsche zaken wist toe te eigenen, deed het gerucht reeds de ronde van de mogelijkheid nieuwe officieele relaties met sovjet-Rusland aan te knoopen.

Toen reeds heeft de Spaansche pers opgemerkt, dat er geen enkele reden van commercieelen aard aanwezig was die dit kon rechtvaardigen. Integendeel, deze erkenning zou Spanje aan groote gevaren blootstellen.

De tegenkantigen der pers waren goed doordacht en billijk maar het schijnt, maar zij hebben de sectarische bedoeling der regeerders niet kunnen veranderen.

Gezien de ondervindingen van anderen wier economische en politieke macht grooter is en onvergelijkelijk veel sterker dan die van Spanje, moet dit accoord van de Madrileensche regeering gekwalificeerd worden als een daad van werkelijke en roekelooze onvoorzichtigheid. Wij roepen slechts de verwikkelingen, welke officieele vertegenwoordigers der sovjet-republieken in Engeland indertijd hebben veroorzaakt voor den geest.

Wij zijn niet zoo naief om te gelooven, dat het eenige doel der sovjet-mannen zou zijn het verkrijgen van regelmatige handelsrelaties met Spanje. Hun aspiraties zijn velerlei. Hetgeen zij vooral beoogen is overal tot in de verste uithoeken van het rijk, hun agenten te plaatsen met de bekende funeste missie.

Maar al deze gevaren hebben voor de Spaansche socialisten schijnbaar geen importantie. Hun voornaamste streven is om tegen den wil van het volk stand te blijven houden en hun ondermijnende en sectarische politiek te handhaven. Zij hebben niet de minste aandacht geschonken aan een huidig voorbeeld, dat toch anders wel teekenend genoeg was. Wij bedoelen de besluiteloosheid der Vereenigde Staten om de Sovjet-republiek te erkennen.

Maar het land heeft duidelijk de ellendige politieke en economische gevolgen gezien die de vesting der officieele betrekkingen met Rusland zullen medebrengen, en het begint reeds hier en daar zijn protesten te doen hooren.

Wij vernemen, dat verscheiden gemeentebesturen reeds opdracht hebben gegeven om met de unie der vertegenwoordigers der boschdistricten te onderhandelen om de belangen dezer districten en den nationalen handel, door het verdrag met Rusland zóó zeer bedreigd, te verdedigen. Dezelfde gemeente-besturen zullen zich gaan groepeeren om aldus gezamenlijk de belangen van die volksgroepen te verdedigen, welke zij vertegenwoordigen.

Al deze gebeurtenissen doen gelooven, dat de dagen van de tegenwoordige regeering, sinds eenigen tijd zoo precair en zoo wankel, geteld zijn.

Wij gelooven dat het een zegen voor het land zou zijn, want het is duidelijk, dat wanneer Spanje langer nog onder dit gezag zal moeten gebukt gaan, er een schrikbarende strijd tusschen verschillende volksgroepen zal losbarsten met een ongekende hevigheid. Men moet de woorden van Lenin niet vergeten, die gezegd heeft, dat het land waar het Russisch regime het gemakkelijkste zou kunnen gevestigd worden, Spanje zal zijn en dit vanwege de onbeschaafdheid de geringe ontwikkeling der bevolking.

't Is waar. De onontwikkeldheid van het Spaansche volk zou in staat zijn om gebeurtenissen te verwekken, waarvan de funeste gevolgen op dit moment door niemand kunnen worden overzien.

Terwijl deze gebeurtenissen plaats vinden, beijveren de Katholieken zich, bewust als zij zich zijn van de kracht en de waarheid der Pauselijke sociale directieven. Elken dag worden er nieuwe katholieke vereenigingen opgericht, die vooral in de Zuidelijke provincies een groot succes zijn.

In de Baskische provincies speelt de Katholieke patriottenbeweging van de „Solidariteit der Baskische werknemers" een groote rol. Deze vereeniging telt evenveel leden als alle socialistische, anarchistische en communistische vereenigingen tezamen.

In Catalonië heeft zich in korten tijd een groote beweging van jonge Katholieken gevormd, die reeds meer dan 20.000 leden telt.

Het is de „Federalio de Jover Christians" (Federatie der jonge Christelijken) en de „Joventut Catolica Femina" (De Katholieke vrouwelijke jeugd).

Verder is er nog de „Accion Popular" een Katholieke sociale vereeniging van onweerlegbare beteekenis, maar die in de conflicten van het arbeidsleven niet zoo'n groote rol speelt als die van „Solidariteit der Baskische Werknemers", hier boven genoemd.

Ondanks al de conflicten en bedreigingen waarmee de tegenwoordige regeering zich omringd ziet, is het mogelijk, dat zij nog eenigen tijd zal aanblijven.

De parlementaire vacanties gaan weldra beginnen en met deze komt er een onderbreking van iedere politieke activiteit

Maar wij gelooven vast, dat de verkiezingen die in October of November zullen moeten plaatsvinden groote sensationeele en verrassende gebeurtenissen ten gevolge zullen hebben. Hierbij komt, dat de vrouwen voor de eerste maal deel zullen nemen aan de algemeene verkiezing en het resultaat hiervan zullen we moeten afwachten.

Inplaats van zich te veel met een eventueel herstel der monarchie bezig te houden, deden de Katholieken beter in deze huidige omstandigheden te streven naar eensgezindheid en volmaakte saamhoorigheid. Dan zou hun actie meer daadkrachtig zijn en hun invloed meer beslissend. Zij zouden op die manier zich in alle sferen der politiek kunnen doen gelden en de gelukkigste resultaten verkrijgen, zooals een geheele herziening der regeeringsmethoden, de pacificatie van het land, de saneering van de nationale economie, in één woord de vestiging van een politiek, in staat het vaderland te verlossen uit de handen van hen, die het in materieelen en moreelen zin ruïneeren en het te voeren in het spoor, dat naar vrede en welvaart leidt.

Msb.

RADIONIEUWS.

Van den Bisamberg.

De veldsterkte metingen voor den nieuwen Oostenrijkschen krachtzender op den Bisamberg worden voortdurend nog voortgezet. Dezer dagen zijn metingen verricht in de onmiddellijke nabijheid van den zender; hiertoe waren, met de noodige instrumenten voorzien, posten opgesteld op den Stefanstoren te Weenen en op een hoogen gashouder in een der Weensche voorsteden, terwijl tevens door de Oostenrijksche Omroepmaatschappij een vliegtuig was gehuurd, dat met een radio aparatuur en een veldsterktemeter aan boord, boven de stad Weenen kruiste. Door middel van een kleinen zender op het terrein van het Bisambergstation werden aan de verschillende posten en aan de waarnemers in het vliegtuig de noodige mededeelingen gedaan.

Het Fransche omroepnet.

Volgens de thans bestaande plannen zullen in Frankrijk tot het eind van 1934 de volgende 12 zenders worden verbeterd of nieuw gebouwd: in Parijs en omgeving drie zenders, n.l. een voor lange, een voor middelbare en een voor korte golven, verder in ieder van de volgende districten een zender: Noord Frankrijk (Rijsel), Oost Frankrijk (Staatsburg), Midden Frankrijk (Limoges), West Frankrijk (Rennes), nabij Lyon, in de Riviera, en in de districten Marseille, Toulouse en Bordeaux.

Nieuwe zender in Tsjechoslowakije.

Bij de conferentie te Luzern is aan Tsjechoslowakije o.m. de golflengte 765 meter toegewezen. Wij vernemen thans, dat deze gebruikt zal worden voor een nieuwen zender, die nabij de Hongaarsche grens zal worden opgesteld.

De Russische zenders.

Naar bekend is op het Luzerner Congres het aantal der aan Rusland toegewezen lange golven na veel strijd tenslotte op 5 vastgesteld. Thans heeft de leider van de Sovjet delegatie ter conferentie verklaard, dat 2 van deze golven door den zender Moskou zullen worden gebruikt en de 3 overige door de resp. zenders Lenigrad, Minsk en Charkow. De middelbare golflengten zullen door Moskou, Kiew Odessa en Tiraspol worden gebezigd. Verder zullen ten Oosten van den 40sten lengtegraad, welk gebied niet onder de besluiten van de golflengte-conferentie valt, talrijke nieuwe zenders worden opgericht.

Radio in Portugal.

Portugal is een van de weinige landen, waar tevredenheid heerscht over de op de golflengte-conferentie te Luzern genomen besluiten. Officieel wordt medegedeeld, dat de aan Portugal toegewezen golflengten de behoeften van het land volkomen dekken en de voorgenomen uitbreiding van het Portugeesche omroepwezen ten volle mogelijk maakt. Op 5 October wordt de nieuwe 20 kW zender te Lissabon, waarvan het vermogen zoo noodig verhoogd kan worden tot 100 kW, officieel in gebruik genomen. Het nieuwe station zal voorloopig zenden op 291 m golf maar later overgaan op 476,9 m, terwijl de 291 m golf dan in gebruik zal genomen worden door een nog te bouwen zender in Zuid-Portugal. Naast deze districtzenders komt er een Nationaal station op golflengte 212,6 m. Voor uitzendingen ten behoeve van de Portugeesche koloniën zal een speciaal kortegolfstation worden gebouwd dat onder de roepletters CTIAA op de golflengte 31,25 m zal zenden.

Radiowetgeving in Polen.

Een nieuwe wet in Polen maakt de huiseigenaars strafbaar, die aan hun huurder verbieden een antenne op het dak te plaatsen. Verder is ook een bepaling van kracht geworden volgens welke het gebruik van ontvangtoestellen, welke burenstoring veroorzaken, verboden is.

Omroepgebouw te Stuttgart.

Naar uit Duitschland wordt gemeld, zal de Süddeutsche Rundfunk binnenkort te Stuttgart een nieuw omroepgebouw stichten, waarvan de kosten worden beraamd op 800.000 R.M.

Radio in Griekenland.

De ontwikkeling van den radioomroep in Griekenland voltrekt zich in uiterst langzaam tempo. Twee jaren geleden werd een bedrag beschikbaar gesteld om over te gaan tot aankoop van de noodzakelijke zendapparatuur. De onderdeelen werden echter niet gemonteerd, maar ergens in een schuur opgeborgen. Het schijnt, dat thans een nieuw bedrag beschikbaar zal worden gesteld om de apparatuur onder te brengen op de plaats, waar zij hoort, n.l. in een zendstation.